March 1999
березень 1999 р.

ПРОМІНЬ

Promin

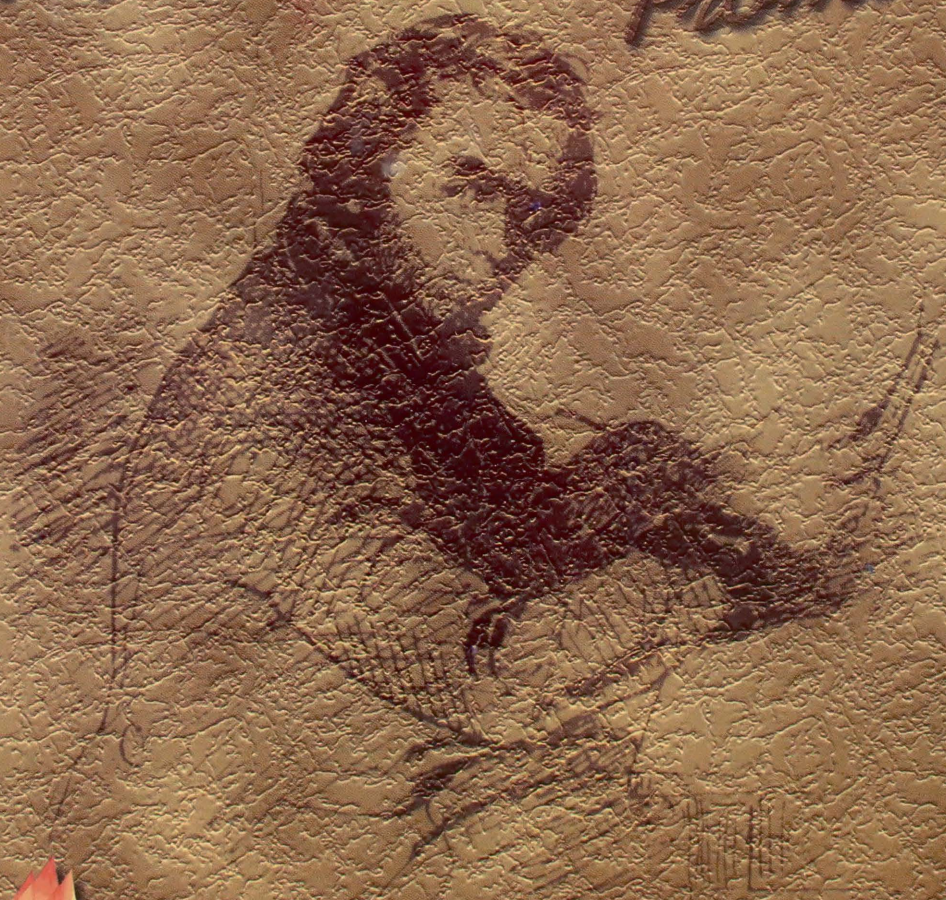

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Філософічні Елементи в Творчості Тараса Шевченка

"If Kilims Could Talk" Ukrainian Museum of Canada, UWAC

Українська Народня Пісня

ПРОМІНЬ

РІК XXXIX БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXIX MARCH No. 3

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Обкладинка і формат - Данієл Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Тарас Шевченко ..... Taras Shevchenko
7 Життя і Культура ..... Life and Culture
10 Український Музей Канади, СУК ..... Ukrainian Museum of Canada, UWAC
14 Вісті з Централі ..... News from the National Office
16 Нашим Дітям ..... For Our Children
18 Із Листів до Редакції ..... Letters to the Editor
19 Міжнародний Рік Старшої Людини ..... International Year of Older Persons
21 Українська Народня Пісня ..... Ukrainian Folk Songs
23 Громадська Хроніка ..... Community Events
32 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam
33 Пресовий Фонд ..... Press Fund

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня
Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

Слава Ісусу Христу!

За більш як 185 років від дня народження нашого Пророка та 138 років від Його смерти було сказано й написано про нього дуже багато. Його поетична муза часом нас потішає а дуже часто доводить і до сліз. Його глибоко зворушливі слова в яких він нас поучає і висказує свої глибокі турботи пов'язані з нещасливою долею нашої батьківщини стали дороговказом для всіх нас.

Коли поглянемо в історію нашого народу то майже кожного місяця ми згадуємо декілька давніших і сучасних наших постатей, які своїми великими здібностями збагатили нашу українську культурну спадщину. Хочу звернути особливу увагу на одну із тих сучасних постатей, а саме: на першу і довголітню редакторку нашого журналу, В-Дос. Наталію Когуську. Із самих початків існування нашого журналу в 1960-му році, я з великим захопленням читала журнал, а зокрема високоцінні статті, які писала пані Когуська. Її великий досвід різних цікавих тем, разом з її журналістичними здібностями залишили нам цінний скарб інформацій, які зберігатимуться як історична хронологія для майбутніх поколінь. Візьмім на приклад допись в числі за листопад/грудень 1999 р. „Історія Жіночого Руху", яку ми переписали із журналу „Промінь" з червня 1984 р. В цій статті подано надзвичайно цікаві і важливі інформації про жіночий рух. Ми глибоко вдячні п-ні Когуські за цю і багато інших статтей, які з її дозволом будемо час від часу повторювати.

Ми безмежно вдячні Вам, Дос. п-ні Когуська за Вашу колосальну працю в розбудову нашого журналу „Промінь". Бажаємо Вам всього найкращого, багато радости, душевного задоволення і кріпкого здоров'я.

На многії літа!

Орися Сушко

In March of each year, Ukrainians around the world commemmorate the life and works of our renowned poet and guiding spirit, Taras Shevchenko. While attending Ukrainian school many (many!) years ago, I learned about Shevchenko, memorized and recited his verses, and was told to respect and celebrate him and his inspirational works. It is not, however, until years later as an adult, especially after reading translations of Shevchenko's works into English, that I truly understand the gift and influence of this great poet and artist, whom the world has placed among the literary geniuses of the era.

In many of his works, Shevchenko expresses his utter devotion to God. Although it may sometimes seem that he despairs in the lost hope of his countrymen, he inevitably returns to his faith, such as we see in this excerpt from *Imitation of Isaiah*:

The weariness of captive hands
Shall find their labour past,
And knees enveloped long in chains
Shall earn a rest at last.
Rejoice, then, all ye meek in heart,
Fear not his benisons!
For God himself, the Judge on high,
Sets free the suffering ones,
Prompt all the destitute to bless
And curse the sons of wicknedness.....

These words inspired the faith that dwelt in our countrymen's hearts, and kept their hope ablaze through many years of oppression. Shevchenko's words continue to inspire us today as our homeland faces oppression of a different kind in a modern context. The impact of our great poet's ideas are timeless, and as long as we strive for peace and freedom, we may look to Shevchenko for insight and inspiration. May his spirit and memory live on in our hearts.

Oksana Arsenault

ФІЛОСОФІЧНІ ЕЛЕМЕНТИ В ТВОРЧОСТІ ШЕВЧЕНКА

(уривок)

Володимир Янів

Величне у своєму неповторному трагізмі та постійнім драматичнім напруженні життя Тараса можна б найзв'язкіше і одночасно найпластичніше визначити, як далекий шлях від кріпака до пророка: від кріпака, що сироти ною, босоніж, „без свити й без хліба" в „ряднині" „малими ногами" проблукав рідну Звенигородщину, шукаючи із ненасиченою цікавістю за синіми обріями стовпів, які підпирали небо, чи глядячи із незаспокоєною тугою за людьми, щоб „добру навчили". До пророка, що, ставлячи на сторожі своїх німих братів закутих віще слово, вказував їм нехибно мету справедливого національного й соціяльного ладу й етично-релігійного добра. Якщо до цього ще пригадати, що Шевченко не проповідував, але давав приклад і що він за це не вагався платити найвищої ціни - свободи й життя - за друзів своїх, а ще вищої ціни - власної душі - за Україну, якщо пригадати, що він постійно терпів, але ніколи не жалував своєї особистої жертви, - або, сказати його таки словами що, „він карався, мучився, але не каявсь"- то все те вияснює його вийняткове місце в історії України, яку він поручав тим більше любити, чим більше було грізне, чим більше люте було время і чим важчі мінути доводилося переживати.

Але сьогодні Шевченко вже не тільки в пантеоні своєї Батьківщини: сьогодні це вже не наша тільки мрія, що він не лише наш, не лише український: він у тріюмфальному поході перейшов увесь світ, його пам'ятники стали чи незабаром стануть у столицях наймогутніших держав, його йменням хрестять вулиці, площі та парки. Він задумано сів перед парляментом Вінніпегу, зайшов до столиці землі Вашингтона, якого поважав, і ждав для нас рідного його послідовника „з новим і праведним законом". Він замандрував на Південну Півкулю - до Куритиби в Бразилійській Парані, чи до Буенос Айресу в Аргентині. Він в одному із світових осередків у Римі і у невеликому провінційному місті Тулюзі. Його прізвищем названий сквер у Парижі, що довгі десятиліття уважався столицею світу.

Ще рік, ще два, чи може десятиліття і над пам'ятниками Тараса у широкому світі заходитиме сонце, як ніколи біля них не промине радісна весна із квітами та зеленню. Він - присутній у наших серцях, живий у наших душах - буде скрізь завдяки нам - українським скитальцям, що розпорошилися по чужині тому, що були вірні його Заповітові, який довіку нагадуватиме наш священний обов'язок не спочити, доки не будуть розірвані кайдани!

Мимоволі сповняє гордість цілу істоту кожного учасника всіх наших святочних актів чи урочистих академій, кожного найскромнішого шанувального вечора, коли усвідомлюємо ці факти. І, не здушуючи в собі того виправданого почуття гордости, чи радости із відчуття виконаного обов'язку, ми мусимо вернутися думкою беспосередньо до того, чиє

ім'я згромадило нас сьогодні, як збирало нас учора й кликатиме завтра! Ми мусимо запитати, що було в Ньому такого, що рішило про світове значення кріпака поневоленого народу?

Шевченко більше, ніж будь-хто з українців, поет народний - і, зрештою, було б важко з цього погляду шукати якихось аналогій у інших народів. Коли він з одного боку найвірніше відбив у своїй творчості найглибші прагнення мільйонів („мертвих і живих"), вплинув він одночасно на психічну формацію наступних - „ненароджених". Тому немає і не може бути розуміння Шевченкової постаті без знання української духовости, - так, як виростала вона тисячоліттями із оточення, - із „геніюс льоці" , з української землі, межове положення якої „на грані двох світів" так влучно схопив великий Мазепа у широко відомій пісні: „Ой, біда-біда тій чайці небозі, що вивела діток своїх при битій дорозі!"

Але ж саме у тій народності Шевченка одночасно початок і джерело його світового значення, бо треба вчутися в те, що це таке Україна. Це ж тут, у нашій батьківщині, перехрещувалися духові впливи двох культурних центрів - Візантії та Риму, - це ж через Україну йшли століттями найвідоміші торговельні шляхи із варяг у греки чи із Заходу на Схід - на Каспій і поза Каспій до екзотичної Індії, що давало багатство й силу, що золотило бані храмів, а серця сповнювало радістю успіху чи перемоги. Але, одночасно, через ту саму Україну - через країну на перехресті шляхів - продиралися кочові орди, яким не було числа і які нищили за день чи ніч набуте десятиліттями важкою працею та впертою запопадливістю добро, а одночасно залишали кожен раз знищення, смерть та руїну. Це відгомоном тієї „межовости" України в географічно - територіяльному розумінні і послідовно також в історичному розумінні не раз прозвучать у Шевченка описи, як то „москалі, орда, ляхи - бились з козаками" - місця, які іноді переходять у форму питання:

„За що боролись ми з ляхами? - За що ми різались з ордами? За що скородили списами московські ребра?" Іноді ця беззахисність„ чаєняток при битій дорозі "розвинула ширше й трагічніше, як в тому місці із Гайдамаків, коли Шевченко у мистецький спосіб наголошує постійність стану непевности й страху:

Минають дні, минає літо,
А Україна, знай, горить:
По селах плачуть голі діти,
Батьків немає . . . Шелестить
Пожовкле листя по діброві,
Гуляють хмари, сонце спить:
Ніде не чуть людської мови;
Звір тільки виє - йде в село,
Де чує трупи.

Від пролитої крови чорніє „зеленеє поле", яке вправді за рік чи два покриється новою травою, але трупи, які його вкрили „на чотири милі", не встануть - не воскреснуть. Колись за Шевченка розкопували високі могили, свідків давньої слави, - сьогодні руйнують храми, горять архіви, Видубицький манастир, а ті, що кайданами міняються, оплюгавлюють навіть роковини Пророка, - глумляться над його пам'яттю, фальшуючи його погляди, змінюючи цитати чи вкладаючи в них єхидну інтерпретацію.

Вчуваючися в понурий настрій територіяльної чи історичної межовости, ми зразу ж таки усвідомлюємо „межові ситуації" сучасної філософії, які одночасно так нагадують таємних грізних вершників Апокаліпси з їх зловісними віщуваннями: терпіння, війни, голод, пошесті, вину та кару, смерть і повну загибіль, межові ситуації, які, ставлячи під сумнів вартість простого існування - голого, постійно загрожуваного життя, приводять нас до філософічної застанови та до напруженогошукання справжнього змісту життя.

З трагедій й болю землі на перехрестях шляхів народжується духова постава цілого народу і неперевершена величина його Пророка.

Уважливе студіювання Кобзаря родить таки переконання, що це просто книга межових ситуацій, - між життям і смертю, - між буттям і пусткою чи ніщотою - книга, сповнена космічного жаху та болю, яка призводить нас до бажання перемогти жах і навіть смерть глибшим розумінням життя та вічною дією, що завершується безсмертям.

Шевченко був сучасником Кіркегора - відомого засновника філософічного напряму екзистенціялізму, але навряд чи він міг читати його твори - до свого розвитку екзистенціялізм дійшов щойно за наших днів, отже через півстоліття, а то й більше після смерти Шевченка, так, що про впливи чи запозичення й мови бути не може. Коли ж ми, проте, знаходимо спільні філософічні мотиви, то це тільки доказ, наскільки межове положення України - породжуючи межові ситуації - предестинувало,

скеровувало її синів до застанови, до рефлексії, до філософічної призадуми про найглибшу істоту буття, це тільки доказ геніяльної інтуїції Шевченка. Виссавши із молоком матері - кріпачки ввесь біль Батьківщини, він зумів геніяльно перелити його на папір, і зробив це з тим більшим мистецтвом та силою, що його особисте життя це також одна суцільна межова ситуація. Недарма один із коментаторів Шевченкової творчости підрахував, що поет проживши 47 літ життя, вольною людиною був ледве 9 років, а треба усвідомити, що 10 літ його заслання це була постійна межа між життям і смертю. Таким чином - Шевченко пророк та поет був одночасно глибоким мислителем - філософом. Тому ми не зди-вуємося, коли в нарисах Чижевського із „Історії філософії", знайдемо також характеристику творчости поета. Інша річ, що з цього погляду поезія Тараса ще дуже мало досліджена і було б - незаперечно - одним із завдань української науки звернути саме на цю проблему увагу.

Для Шевченка киргизи щасливіші від нас, - вони бідні та убогі, вони голі, алеж на волі моляться Богу! І тому та пошана до всіх, хто бореться за волю, зокрема до лицарів великих, - Богом не забутих волелюбного Кавказу.

А поруч свободи, як ідеал у Шевченка, братерство. Це в „Посланні" кличе він обняти найменшого брата, це за псальмами повторює він, щоб „з братом добрим добро певне пожить, не ділити!" Братами є для нього всі його друзі із процесу, і до братньої любови закликає він їх напередодні заслання. І найгарячіше бажає він того дня, щоб не стало „врага й супостата", а щоб „був син і була мати", бо тоді будуть справжні люди на землі.

З не меншою пластичністю в нього третій ідеал - ідеал рівности. Він докоряє:

„Доколі будете стяжати
І кров невинну розливать
Людей убогих, а багатим
Судом лукавим помагать?
Вдові убогій поможіте
Не осудіте сироти
І виведіть із тісноти
На волю тихих"

Згодом він цю думку розвине ще виразніше:

„Царі - раби однакові
Сини перед Богом.
І ви вмрете, як і князь ваш,
І ваш раб убогий"

І, зокрема, рівні всі лицарі в могилі:

„Тут пана немає!
Усі ми однако на волі жили,
Усі ми однако за волю лягли,
Усі ми і встанем!"

Всі ті ідеали повноцінної людини спливаються разом у правдивому відчутті людської гідности, як своєрідної синтези вартостей. І, нагадуючи про гідність, Шевченко вертається до відомої картини св. Письма про людину, сотворену на Божу подобу. Віщуючи з євангельським патосом словами Євангелії страшний суд в Україні для всіх негідників та перестерігаючи перед ним людей без гідности, поет наголошує: „Образ Божий багном не скверніте!" І тому його священний гнів звертається насамперед проти всіх тих, хто гідність затратив проти всіх „доносщиків та фарисеїв у мережаній ліврей", які не вміють стати за правду і свободу! Бо врешті - решт, як дуже правильно - вже напередодні своєї смерти він стверджує:

„
Якби то, думаю, якби
Не похилилися раби,
То не стояло б на Невою
Оцих осквернених палат,
Була б сестра і був би брат,
А то нема тепер нічого!"

Цей брак, особистої гідности веде її до рабства, а ввесь нарід до неволі! І тому така полум'яна апотеоза прикованого до скали й тортурованого, але неприборканого, незмінно гордого Прометея, як вічного ідеалу людства у його змаганнях та поривах. І тому в боротьбі за повноцінну людину Шевченко наш, але він теж загальнолюдський - і вічно живий та всюдиприсутній. Тому перед ним схиляються в пошані чола земляків та чужинців!

Зрозуміти його, вистудіювати, не пропускаючи ніже титли, ніколи, проаналізувати й представити світові у повній величині - це чергове завдання нашої еміграції після того, як вона зуміла добути для нього місце на вулицях, площах і скверах світових столиць і провінційних містечках. Тепер маємо здобути для Кріпака, що став пророком, місце в серцях усіх, для кого дорогі ідеали Правди, Добра й Справедливости, за якими

так тужив Шевченко на засланні, коли казав:

„Думи душу осідають
І капають сльози,
І хочеться сповідатись,
Серце розповити:
І хочеться, Боже милий,
Як хочеться жити
І любити Твою правду,
І ввесь світ обняти".

Іце наближення Шевченкової правди для цілого людства - це наша місія, якщо хочемо бути гідними поета, що ще більше від неволі боявся сну на волі, який приводить людину до того, що вона й сама не знає, чи жила, чи загинула. Не спати нам, ні тут, у Мюнхені, ні будь де: в Парижі, Ню Йорку, Буенос Айресі чи в Сиднеї.

Якщо цей динамізм справді сповнить кожного українця, якщо ми на чужині не забудемо нашого рідного Єрусалиму, якщо „наш язик не оніміє, не всохне лукавий", тоді ми і на наших „вавилонських ріках" сучасного вигнання зможемо заспівати веселу пісню перемоги, що ми серцем жили, що ми людей любили і задля тої любови готові були за Шевченком світ запалити, щоб врешті на волі помолилися невольничі діти, - невольничі діти України і діти всіх поневолених народів, які стануть на сторожі нового братерства та нової слави, - слави, що буде:

„Без золота, без каменю
Без хитрої мови
А голосна та правдива,
Як Господа Слово!"

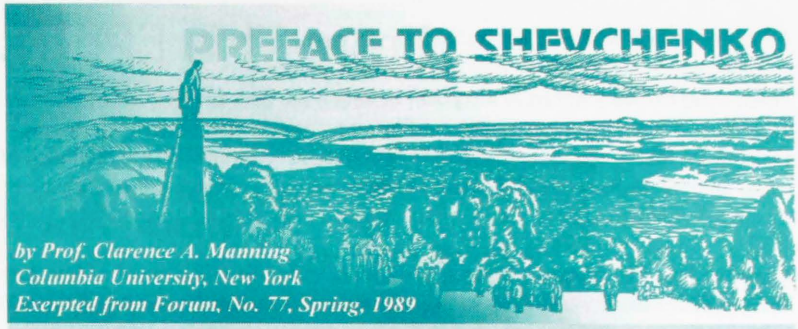

PREFACE TO SHEVCHENKO

by Prof. Clarence A. Manning
Columbia University, New York
Exerpted from Forum, No. 77, Spring, 1989

In every land and in every literature, there is one author who is the outstanding incarnation of the national genius, one man who sums up all the past of his nation and stands out like a guide to the future. Such a man, when he appears, will elevate the language in which he writes and speaks from an archaistic survival of the past centuries into a method of speech which is to last in the future. He is to form the transition from the past glories of the nation to the future that is to come.

Such a man for Ukraine is Taras Shevchenko, one of the great masters of world poetry. It is typical of the movements of the early nineteenth century that the Slavonic world produced three great poets, Pushkin among the Russians, Mickiewicz among the Poles and Shevchenko among the Ukrainians. It is interesting also to realize that while the first two were born of noble and wealthy families, the third, Shevhcenko, was a poor serf. Nevertheless he was welcomed during his periods of relative happiness by the most distinguished men of the day both in the capitals of Russia and in his own dearly beloved Ukraine.

It was almost necessary that a man who would express the aspirations of Ukraine should be a serf. The last vestiges of the independence of the Cossacks had been suppressed ruthlessly. The vast majority of the nobles who had survived their country and their traditions to join the dominant powers of society. It was only the serfs who in their misery remained loyal to the old dreams of the Cossacks, who remembered the old and glorious Ukraine, and who preserved the village speech and the local traditions.

It is against this background that Shevchenko lived out his hard and unhappy life, for he typified in his own existence the sufferings of his native land and the hardships which all the sons of Ukraine had to undergo. But Shevchenko is not merely a martyr or a victim of the powers under whom he lived and suffered. He summarized and embodied the past of Ukraine but also he was living just at that very moment when the ideals of the future were being forged in the fire of adversity. He spoke for the future of his land as well as for the past, for the future liberty and freedom that were to come as well as of that glory which had faded. Yes, Shevchenko became a very embodiment of the ideals and the aspirations and the dreams of every Ukrainian patriot. He believed in his country, and although seventy five years have passed since his untimely death and his ideals have not been realized, there can be no doubt that the Ukrainian spirit which Shevchenko voiced, will continue to struggle for its aspirations until it finally meets with success and Ukraine will appear again among the recognized nations of the world.

From THE EPISTLE

These three excerpts are from the poem in which the poet severely castigates his fellow-Ukrainians, the landlords, for neglecting, through ignorance and indifference, their duty to better their people's lot. Here he exhorts them to free themselves from foreign servility and live in brotherly love, even with the humblest of their countrymen, for the good of the entire land. The poem was the result of Shevchenko's visit to Ukraine shortly after his emancipation from serfdom; he was painfully distressed to see the sorry spiritual and material state of his people.

Exerpted from The Ukrainian Poets, 1189-1962, selected and translated into English verse by C. H. Andrusyshen and Watson Kirkconnell, Published for the Ukrainian Canadian Committee, University of Toronto Press, 1963.

Day dawns, then comes the twilight grey,
The limit of the live-long day;
For weary people sleep seems best
And all God's creatures go to rest.
I, only, grieve like one accursed,
Through all the hours, both last and first,
Sad at the crossroads, day and night,
With no one there to see my plight;
No one can see me, no one knows me;
All men ar deaf, no ears disclose me;
Men stand and trade their mutual chains
And barter truth for filthy gains,
Committing shame against the Lord
By harnessing for Black reward
People in yokes and sowing evil
In fields commissioned by the Devil...
And what will sprout? You soon will see
What kind of harvest there will be!
Come to your senses, ruthless ones,
O stupid children, folly's sons!
And bring that peaceful paradise,
Your own Ukraine, before your eyes;
Then let your heart, in love sincere,
Embrace her mighty ruin here!
Break then your chains, in love unite,
Nor seek in foreign lands the sight
Of things not even found above,
Still less in lands that strangers love...
Then in your dwellings you will see
True justice, strength and liberty!

Then, O my brothers, as a start,
Come, clasp your brothers
to your heart, –
So let your mother smile with joy
And dry her tears without annoy!
Blest be your children in these lands
By touch of your toil-hardened hands,
And, duly washed, kissed let them be
With lips that speak of liberty!
Then all the shame of days of old,
Forgotten, shall no more be told;
Then shall our day of hope arrive,
Ukrainian glory shall revive,
No twilight but the dawn shall render
And break forth into novel splendour...
Brothers, embrace!
Your hopes possess,
I beg you in all earnestness!

Gain knowledge, brothers!
Think and read,
And to your neighbours'
gifts pay heed, –
Yet do not thus neglect your own:
For he who is forgetful shown
Of his own mother, graceless elf,
Is punished by our God Himself.
Strangers will turn from such as he
And grudge him hospitality –
Nay, his own children grow estranged;
Though one so evil may have ranged
The whole wide earth, he shall not find
A home to give him peace of mind.

Life and Culture
Життя і Культура

УКРАЇНОЗНАВСТВО УКРАЇНОЛЮБСТВО

Промова Валентини Іванівної Курилів виголошена під час Виховної Сесії з'їзду СКВОРУу при Світовому Конгресу Українців в грудні, 1998 р.

Мені приємно сьогодні мати нагоду поділитися з Вами моїми особистими, скромними зауваженнями про навчання історії України на курсах в діаспорі. Як було згадано, я вже 30 років викладаю англійською мовою різні курси історії в державних школах в Торонті. Викладаю теж історію України на курсах Українознавства в школі ім. Цьопи Паліїв понад 15 років. Кожного літа їзджу в Україну викладати курс на підвищення кваліфікацій українським педагогам - історикам а саме, курс методики навчання історії і це через Інститут Професійного Розвитку Вчителів при СКВОРі.

Мої зауваги сьогодні стосуються українців поза межами України на тему - „Що треба наголошувати в навчанні історії України у наших школах?"

Американський історик, Сантаяна підкреслив, що - „Нація, яка не ознайомлена з історією, приречена повторити її."

Мені здається, що власне через знання своєї історії, наші українські діти, котрі живуть поза Україною, повинні відчути багатство своєї культури, свого минулого і збагнути великий вклад українців в історії не тільки України, а теж їх вплив на інші держави світу, чи то в Європі чи в різних державах де українці в діаспорі поселилися, як наприклад, у Канаді. Цим способом учні та студенти здобутимуть самопевність і гордість про своє минуле. І це дуже важливе в справі ідентичності, щоб знати хто вони є і чиї вони діти. Історія - це пам'ять нації . . . Це спосіб котрим нація установлює свою ідентичність і наміри.

Як педагоги, наш обов'язок є зацікавити і заохочувати наших учнів, вивчати історію своїх предків. Ця любов до минулого буде їм знаряддям, щоб зрозуміти сьогоднішні сутуації, в яких вони себе знаходять, і дасть їм охоту вишукувати інформацію і здобути навички, які їм пригодяться, навіть після того як закінчать школу.

Як можна створити більш прихильні обставини, щоб це зреалізувати у наших школах поза-межами України? Перш за все, мені здається, що треба підкреслити такі пункти:
Треба переглянути:
1) історичні теми, які вивчаються в нашій історії;
2) підхід до навчання історії і мета цього навчання в наших школах;
3) методику, яка вживається у викладанні історії.

1. Перший пункт це дещо про теми в навчанні історії:
Дуже часто в наших українських школах наголошують у складанні програми на вивчення Київської-Русі і Козаччини - теми, де відбувалося славне минуле нашого народу - підкреслюючи наших героїв. Мало часу при-діляється наприклад, темам про- трипільську культуру і про скитів, цивілізації, які знаходилися на те-риторії України в давнині. Ці цивілізації знаходилися саме тоді, коли існували інші світові цивілізації, і тому необхідно показати нашим дітям, що і в Україні не були в той час дикуни, а існувала розвинута, висока культура.

Ще треба додати, що коли-не-коли, учителі історії не важають, що ці давні часи були так звані *українськими*, бо це відбулося до епоху словян в Україні. Але, треба підкреслити те, що всі держави світу включно з Канадою, ураховують як своє, все те, що відбулося на їх території, дарма хто там жив і коли це було. Греки присвоїли цивілізацію на Криті і Італійці Етрусканів.

Менше уваги теж приділяється на ті більш болючі події в нашій історії, через які страждала наша нація. Мені здається, що треба звертати увагу і на близькучі і на трагічні часи нашої історії бо знаємо, що коли не зрозуміємо подію, причини її невдалі, і не оцінимо чому щось сталося, не навчимося з наших помилок. Тому, необхідно переглянути часи Руїни, Визвольних Змагань, Україну в Другій Світовій Війні, з яких багато можна нам навчитися.

Треба також на курсах у наших вищих класах більше підкреслити історію 20 століття. Треба переглянути ті мало знані теми у навчанні світової історії, з точки зору українців. Сьогодні Україна вільна, але дуже мале число істориків - учителів на заході, має відповідне знання про історію України. Тому, необхідно дати можливість нашім учням здобути це знання у наших українських школах, щоб вони могли дати собі раду у захисті історичної правди нашого народу. А це дуже потрібне сьогодні в чужомовному світі, де вони проживають. Знання дасть їм можливість і самовпевненість відстоювати свою позицію.

Це означає, що учні повинні бути ознайомлені з різними поглядами істориків українських і не українських і зрозуміти чому саме так вони думають. Ось кілька прикладів:

* Київська Русь - кому вона належить?
* Голод 1933 р. - чи це штучний голод проти українського народу?
* Дивізія Галичина - чому українці одягнули німецькі однострої? Чи це означало що українці були нацистами?
* Переяславська Угода - чи Хмельницький віддав Україну Росії?
* Берестейська Унія - чи це було корисне чи шкідливе для України і українського народу?

Навіть з молодшими учнями можна ці теми перейти, бо добрий учитель зуміє представити у найпростіший спосіб і дасть дитині нагоду переглянути різні точки зору того питання.

2. Другий пункт.
Підхід до навчання історії України теж важливий. Не досить передавати учням самі факти, без контексту і без нагоди проаналізувати події. Треба постійно нав'язувати зв'язок між історичними подіями і вплив на їхнє життя сьогодні. Без такого зв'язку учні не звертають увагу на давні події, бо вони далеко відокремлені від них і не важають що вони важливі для них сьогодні. З початку будь якого питання треба, щоб учитель нав'язав тему з досвідом учнів, і зацікавив і доказав, що ця подія має вплив на їх життя. Наприклад, - до якої церкви належать учні? Чи знаємо, чому у нас різні церкви в Україні і чому саме так? Після коротенької дискусії, під час якої діти самі подають всю інформацію, учитель може почати тему про Берестейську Унію, чи Українську Автокефальну Православну Церкву в 1920 р.

Дуже часто учні вивчають історію України не в контексті зі світовою історією, але нібито ця історія відбувалася зовсім відокремлена від інших світових подій. Слід пов'язати вплив різних подій світових на історію України: наприклад, вибух 1-ої 2-ої Світових Війн. Існує п'єса про вибух 1-ої Св. Війни. В ній виступають європейські держави, які брали активну участь у війні. Туди я включила Україну і Канаду, і вони теж мають нагоду представити свою позицію і становище в 1914 році.

Треба також переглянути вплив подій в Україні на історію світу чи на історію держав, де українці проживають. Учень мусить відчути зв'язок подій в Україні із другими подіями в його оточенні. Наприклад: що з того що українці воювали в австрійському війську під час 1 Св. Війни? Яке це значення має? Тут можна підняти питання Інтернування - 5,000 українців Канадою, які сиділи за гратами між 1914 - 1920 рр. бо приїхали з Австрії з якою державою Канада воювала. Це є сумна сторінка історії Канади і кожний українець Канади повинен це знати. Без цього знання не можна оцінити вклад українців у

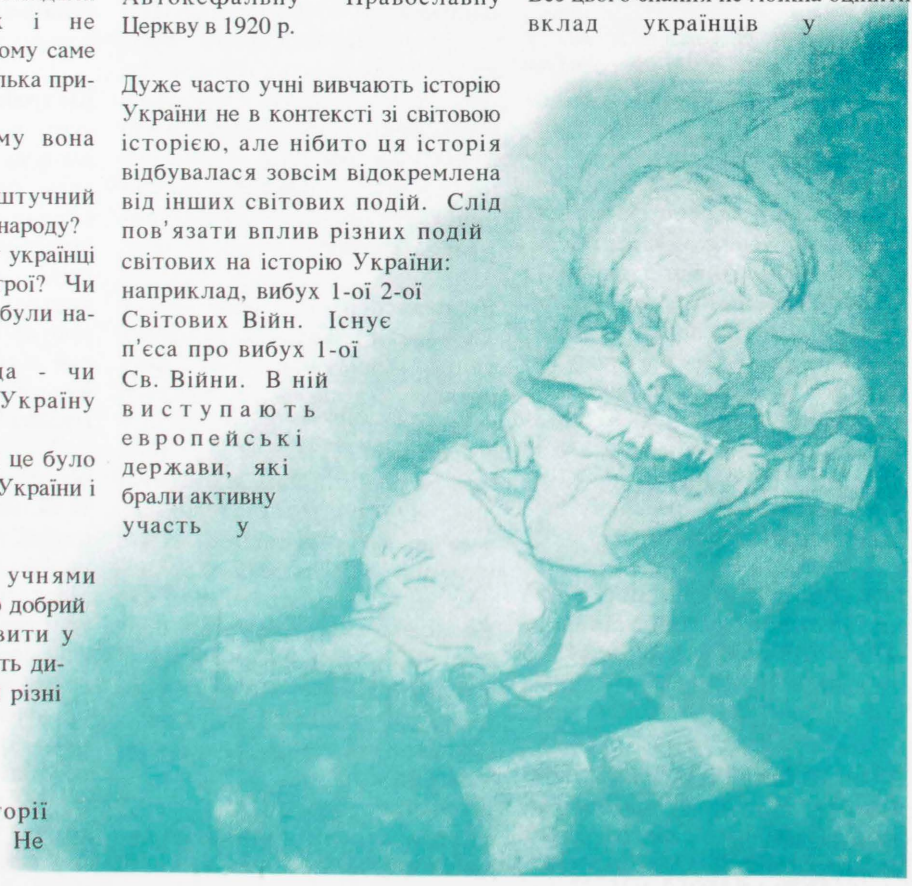

розбудові канадської держави і їх приналежність до неї.

Ще один приклад про вивчення Першої Світової Війни. Можна запитати студентів, де проживали їх предки, під якою імперією. Цікаво буває, коли дітям відкривається факт, що у 1914-ому році прадід з одної сторони родини воював в австрійському війську, а другий в російському. Як же краще можна зацікавити дитину, ніж через свою власну історію родини?

Необхідно заохочувати і зацікавити учнів минувшиною, різними проєктами, завданнями, які зв'язують минуле з сьогоденним життям. Можна завдати учням проєкт наприклад, про еміграцію своєї родини з України, про-репатріацію після 2-ої Світової Війни, про події в 2-ій Світовій Війні вживаючи словесну історію. Це можна робити у формі інтерв'ю в якому учень грає ролю журналіста проводюючи інтерв'ю з дідом або бабою, і пише статтю до газети на цю тему. Таким спосибом, учень здобуває знання від живого свідка і самостійно вишукує матеріал, пише творчу працю в формі статті до газети, і все це робить вживаючи історичний метод під проводом наглядача учителя.

Значить, конечно щоб в українських школах не тільки вчили дітей зубрити факти - знати всіх князів, дати битв - бо факти само собою не важливі. Підкреслити треба також аналіз чому щось відбулося. Але, дуже часто перевірка на іспитах історії в наших школах вимагає виключно знання цих фактів і не дає нагоду дітям проаналізувати і скласти свої думки лаконічно у вирішенні певного питання. Наприклад, можна поставити питання - чому ти, у ролі козака, у 1775-ому році був змушений виїхати за Дунай? Якщо мав би вибір, де би ти волів жити у 19 столітті під Австрійською чи Російською Імперією і чому? Підкресли такі аспекти життя - політичне, економічне, релігійне і національне життя українців того часу.

Треба навчити учнів аналізувати, синтезувати, вирішувати питання на базі фактів. Значить треба, щоб наші українські школи відзеркалювали вироблення тих вмінь, які підкреслюються в державних школах. Тим способом, українська школа буде на рівні державної школи, матиме ту саму повагу і надіємося, що заохотить молодь до навчання.

3. Третій пункт
Методика навчання історії також мусить відзеркалювати теперішню фіолософію освіти в даній державі. Дуже часто вчителі так званої „старої школи" фактично викладають історію в повному розуміню того слова - тобто, розказують дітям про історичну подію, а ті бідолахи пасивно слухають їх на уроці не беручи активної участі в навчанні. Таким чином, дитина мало що затримує в голові і за досвідом американського вченого затримує лише 5% інформації з лекційного викладання.

Постійне опитування дітей під час уроку тобто лекції, заставляє учнів мислити і вживати свою уяву. Можуть наприклад, самі вирішувати стратегію битви у формі гри, ніж вони довідалися, що саме сталося під час наприклад Полтавської битви. Цей метод розробляти плани битви, вживаючи факти, активізує учнів до співпраці з учителем і разом вони вирішують складні історичні завдання. Такі методи де дитина індивідуально або у групі, активно працює і доходить самостійно до висновків вимагає велику підготовку вчителя, дає можливість дитині дійти до своєї власної точки зору, заохочує її до праці, і виробляє самовпевненість. Таким чином учень набуває вміння, які підкреслюються в державних школах, знатиме куди можна звернутися за інформацією, знати ме, як переглядати і критично аналізувати і теж навчиться як відстоювати свою позицію в житті. Ці вироблені вміння залишаться учневі до кінця його життя.

Значить учитель історії не приборкувач чи треннор, і не нав'язує свою власну думку а садівник, який з повагою до учня створює умовини, щоб учень сам дійшов до висновку вживаючи історичний метод дослідження.

Навчання історії - дуже поважне завдання, бо через цей предмет можна виробляти гордість, свідомість і самовпевненість молодої людини, яка з добрим грунтом зможе втручатися не тільки в українське громадське життя а в розбудову свого суспільства.

На кінець я хочу порекомендувати СКВОРу зорганізувати комітет чи осіб в справі викладання історії України в діаспорі, якого завдання було б координувати і зібрати матеріали або приготовити відповідні програми і таким способом допомогти тим школам де проживають українці у різних середовищах у забезпеченні програм і відповідних матеріалів.

Дякую за увагу.

Український Музей Канади СУК
Ukrainian Museum of Canada UWAC

SCYTHIAN STAG PIN

The Scythians were a group of Indo-European tribes that controlled the Ukrainian Steppes in the 7th to 3rd centuries B.C. Those occupying the steppe were nomadic herders of horses, sheep and cattle. The more agrarian Scythians who were growers of wheat, millet, barley and other crops, occupied the forest steppe. Some scholars believe that these people were the predecessors of the Slavs.

The Scythians were great warriors who possessed the finest combat gear of their age. Commerce connected them to Greece. The Scythians traded with Greece for wine, textiles, works of art and gold. Many of their gold artifacts were crafted by Greek goldsmiths who catered to Scythian tastes.

The Scythian territory (southern Ukraine and along the Dnipro river), was dotted with thousands of burial mounds called kurhans. Their great leaders were buried in these, along with hoards of exquisite gold ornaments. In 1971, beneath the kurhan called Tovsta Mohyla, archaeologists found the

spectacular gold pectoral which lay in a shallow pit in the tomb floor. Many of the tombs had been tunnelled into and looted years before. The principal feature of Scythian art is its use of zoomorphic symbolism. For example, they fashioned gold objects depicting semi-recumbent stags, deer, lions, horses, etc. The finest works of art were excavated in the Royal Scythian kurhans in southern present-day Ukraine, along the Dnipro river.

The Ontario Branch of the Ukrainian Museum of Canada, U.W.A.C., began a project to raise funds for the museum, and commissioned IVAAN, a talented sculptor in gold, from Toronto, to design a pin portraying a recumbent stag reminiscent of the Royal Scythian Stag found in the kurhans in southern Ukraine.

This pin, which is available in three finishes -- shiny gold, brushed gold, and pewter -- can be purchased through our Branch Museum, 620 Spadina Ave., Toronto ON M5S 2H4, 416-923-3318.. The price is $35.00, including all taxes, plus $3.00 for postage and packaging.

Photo by Myron Kluchko.

If Kilims Could Talk

A few lines in Janice Kulyk Keefer's fascinating story of family, *Honey and Ashes,* jumped off the page for the members of the *Kilims of Ukraine* Display Committee. This was her observation that in many ways her grandmother, mother, and aunt when they left their village, Staromischyna "brought the Old Place with them when they crossed the ocean, hiding the past in embroidered shirts, the folds of woven rugs ".

It was in the spirit of sharing the past that the Ukrainian Museum of Canada, U.W.A.C., Ontario Branch, opened its current display at St. Vladimir institute in Toronto on October 30,1998: *Kilims of Ukraine.* The Exhibit features the Museum's exquisite collection of historic and contemporary rugs/kilims and is alive with colour and rich in patterns. Many of them come with stories of those who conceived, created and/or treasured them. For many of them the task of reconstructing their past rests in the hands of present and future admirers. That, by its very nature, must be an ongoing undertaking.

The clues to their history lie in the materials of which they are woven, their unique designs, their amazing colours. One of the tasks of the volunteers who make up the membership of the Museum is to acquire the knowledge that will help them recognize these clues to that past. It's a daunting job, one that depends on the Canadian spirit of volunteerism. The dedication required is fuelled by a need to know one's self. Since that enlightenment comes through an understanding of one's past the Museum's members might be forgiven for wishing, *"If only these kilims could talk".*

The *Kilims of Ukraine* Exhibit has much to share and leaves much that remains to be learned. Beside the visual beauty that each artifact presents, the impact of all of them together is breathtaking. The Display Committee took special care to place complementary colours and patterns in groupings that would present mini-feasts for the eye. In their turn these groupings were arranged in a carefully thought out progression that would avoid exposing the viewer to clashing colours and designs .

Many of the beliefs about Ukrainian kilims appear to be confirmed by the examples featured in this Exhibit. There is a tendency toward geometric patterns in Western Ukraine. Floral patterns appear most often in its eastern regions. The renowned natural dyes of the Poltava region, admired for the breadth of their colour palette, have withstood the test of exposure to light and washings. The formula and sources of many of these have remained family secrets and may be lost; a pity in that they appear to grow even more subtle with time. There appears to be an overlapping of colours that correspond to those of embroidery in the various regions of Ukraine. There are similarities in some of the floral patterns to those of Scandinavian origin. Could these go back to the Ruryk dynasty that ruled a thousand years ago?

Sonja Bejzyk, National President, UWAC

It is, after all that might be said about the Exhibit itself, to the many donors and collectors that all of us should tip

left to right: Ivonne Ivanochko, Claudia Mykytiuk, Randy Bodnaryk, Halia Sluzar, Daria Diakowsky, Mary Romanko, Nadia Strathdee. Halia Kluchko in front.

left to right: Ivonne Ivanochko, Marusia Wenger, Claudia Mykytiuk, Sonja Bejzyk, Orysia Sushko, Halia Sluzar

our hats. By sharing their personal treasures with us they have helped make who we are clearer. When we know the history of these kilims some of our past, too, comes to life.

So, let's end with a couple of examples of the glow that keeps the Museum membership volunteering. Our oldest kilim dates back to 1710. This woolen masterpiece comes from the Vinnytsia region. Called *Vydumka*, it was conceived by a master weaver and woven by women serfs. It once belonged to an evil feudal lord and was rescued from his burning manor house by a servant and retrieved by a village priest. It then passed to an aristocrat and generations later to a wealthy lady, who gave it to Professor Stephan Kylymnyk's daughter. *Vydumka* kept the family warm during the tempestuous war years as they wended their way to a safe haven in Canada. Professor Kylymnyk graciously donated it to the Museum with a written history. *Oh, if only all kilims could talk!*

The newest kilim donation was made by Mrs. Mary Yaremko. It is a wonderful example of contemporary kilim weaving from Reshetylivka in the Poltava oblast where a new generation of weavers is dedicating itself to continuing the art based on age-old principles.

The rest of the Exhibit covers a span of over two hundred years. All of the kilims carry in their folds the story of their past in Ukraine and in Canada. The members of the Museum invite all of you to visit *Kilims of Ukraine* . We would be especially grateful to any of you who could help fill in the blanks in their history. And when you come, listen carefully. You might just hear them whispering their story.

Daria Diakowsky
UMC Ontario Branch
Education and Display

For Immediate Release:

February 10, 1999

Women's Voices in Ukrainian Literature, a new series of English translation of Ukrainian short stories by Ukrainian women writers of the late nineteenth and early twentieth centuries, was launched at the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon in January, 1999. The focus of the evening was the first two volumes of this series: *The Spirit of the Times* (Olena Pchilka 1849 -1930, and Nataliya Kobrynska 1855-1920) and *In the Dark of the Night* (Dniprova Chayka 1861-1927, and Lyubov Yanovska 1861-1933).

.

Marie Kishchuk, chairperson, outlined the background of courses in Ukrainian literature in English translation offered at the University of Saskatchewan since 1983. She pointed out that, with the publication of this new series, Ukrainian literature in English translation may now reach a broader audience.

Roma Franko, the translator of the series, discussed the translation process. Sonia Morris, editor, provided an introduction to the series, biographical information about the four authors, and an overview of the short fiction represented in the first tvvo volumes. The translator and editor both opted for early retirement from teaching and administrative positions at the University of Saskatchewan in 1996 to devote themselves to the translation project.

Three additional volumes in the series *Women's Voices in Ukrainian Literature* will be published in 1999 as follows: *But the Lord is Silent* (Olha Kobylianska 1861-1942, and YevheniyaYaroshynska 1868-1904); *From Heart to Heart* (Hrytsko Hryhorenko 1867-1924, and Lesya Ukrainka 1871-1913); and *Warm the Children, O Sun,* devoted to stories written about childhood and adolescence by women writers of that period.

During the second half of the program, the Ukrainian Museum of Canada inaugurated the Annie Palynchuk Book Award, 1999, by presenting the first two volumes of this series to Larisa Makuch, an outstanding Grade Twelve student in the E.D. Feehan High School Ukrainian Bilingual Program.

Dr. Franko then paid tribute to six members of the Ukrainian community in Saskatoon, who died in 1998. Five-volume sets were donated in their memory to the libraries of the following institutions: Helen Maksyrniuk - Ukrainian Museum of Canada; Rosalia Sywanyk - Ukraina Museum; Mary Pernarowski - Mohyla Institute; Maria Dorosh - Ukrainian Canadian Congress, Saskatchewan Provincial Council; Anna Rozdilsky - Oseredok/Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg; Dr. Steven Dershko - Ukrainian National Federation in Toronto. Representatives of these institutions were present to receive the first two volumes, and family members were given a scroll and a personalized tribute as a memento of the occasion.

Five-volume sets were also donated to the Murray Memorial Library and the College of Education Library, University of Saskatchevvan, in recognition of the Graduate Scholarship in Ukrainian Studies set up by the parents of the editor and translator, Roman and Sonia Stratychuk.

This highly successful and well-attended launch ended most enjoyably with a wine and cheese reception, a book signing session, and much animated conversation.

JOB ORDER - FEBRUARY 12/99
UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA, U.W.A.C. - BUSINESS MANAGER
Permanent part-time 30 hours/week - Tuesday to Friday.
Salary- negotiable

The Ukrainian Museum of Canada is a human history museum established in Saskatoon in 1936. Its mandate is to preserve and present the story of the twentieth Century Ukrainian experience in Canada. It is the headquarters for a network of branch museums in Vancouver, Edmonton, Calgary, Winnipeg and Toronto.

Duties - Financial:
Prepare and administer annual budget; maintain and prepare financial records for annual audit
Monitor revenues and expenditures according to the approved budget
Process accounts receivable and payable
Prepare monthly and year-to-date financial statements, payroll, bank deposits, income tax receipts
Process federal and provincial tax and employee report forms
Organize and maintain financial files
Fundraising - grant applications, fundraising proposals, annual fundraising activities, planned giving program

Duties - Database Management:
Database organization and management of donation and membership records, mailing lists
Database organization and management of financial records
Correspondence, minutes, reports as assigned

Duties- Human Resources:
Direct paid and volunteer staff pertaining to financial and clerical operations
Liaise with Branch Museums and affiliated cultural and heritage organizations

Qualifications:
Post-secondary accounting training plus two or more years of related experience
Demonstrated ability to prepare accounting and financial reports
Ability to prepare effective oral and written reports
Superior level of computer literacy including knowledge of DOS, Windows, 3.11, WordPerfect 5.1, Microsoft Word 6, Simply Accounting, Excel, database management and Ukrainian language software
Ability to prepare documents in English and Ukrainian languages
Ability to operate office machines typewriter, computer, postage meter, photocopier, facsimile, telephone, intercom and sound systems
Fluency in English and a working knowledge of Ukrainian is required
An understanding of the Ukrainian and heritage communities would be an asset

HOW TO APPLY: Please submit a resume and three references by March 5, 1999 to:
Eugene Kucey, President, 518 Blackthorn Crescent, Saskatoon, SK S7V 1A8

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Місяць березень

Централя пригадує, що місяць березень є місяць коли вшановуємо нашого поета Тараса Шевченка. His works have guided and sustained our nation and continue to be an inspiration to all of us. Branches are reminded to dedicate some time during this month to honour and reflect on his memory.

Нововибрані Управи

Щиро вітаємо нововибрані і перевибрані управи відділів та бажаємо якнайкращих упсіхів у Вашій каденції.

Our obligations

The national office pays a membership fee and has representatives at the following:

* National Council of Women. Jean Meketiak of Calgary, Carla Kozak of Edmonton and Orysia Sushko are on the executive of the National Council.

* Canadian Citizenship Federation. Pauline Ignash and I attended the Symposium/Conference of the Federation. This conference was held in Winnipeg. Our very dedicated Citizenship Convener is Olha Sametz of Ottawa, Ontario.

Ukrainian World Congress. In December 1998 the 7th World Congress of Ukrainians was held in Toronto. Delegates from CYC were Michael Zaleschuk, John Jurychuk and myself. UWAC delegates were Orysia Sushko and Marusia Wenger.

* Ukrainian Canadian Congress. Michael Zaleschuk and I are on the Executive of UCC.

* Ukrainian Canadian Women's Committee, National Council. Four National Ukrainian Women's Organizations with a representation from each organization make up the National Executive. These organizations are - Ukrainian Catholic Women's League of Canada (Ліга Українських Католицьких Жінок Канади), League of Ukrainian Women (Ліга Українок Канади), Ukrainian Women's Organization (Організація Українок Канади), Ukrainian Women's Association of Canada (Союз Українок Канади). The National Office is located in Winnipeg and there are two active branches - one in Winnipeg and the other in Toronto. Our representatives on the National Executive are Maria Kortchevich, Pauline Ignash, Helen Garrity and myself.

It is important and necessary for our membership to be active in these organizations. Become involved, take positions on the executive. This is the only way we can make a difference.

Грамоти

Відділи, які звертаються за грамотами до Крайової Управи повинні подати ім'я членкині, яка буде винагороджена. Крайова Управа виповнить грамоти і поверне до Вашого відділу. Повідомляємо, що процес забере 2 - 3 тижні часу. Копія грамоти зберігається в канцелярії Крайової Управи.

Грамоти тепер можна набути в українській і англійській мовах. Кошт $3.00. Коли замовляєте грамоти, просимо подати в якій мові є Ваше бажання.

Анкети

Пригадуємо, щоб відділи виповнили бюджетові анкети на рік 1999. Посилайте одну копію до Централі, одну до Вашої Провінційної Екзекутиви СУК, а третю копію затримайте у Ваших архівах. Щира подяка тим відділам, що це вже зробили.

AN IMPORTANT DATE

National CYC Convention will be held in Regina, Saskatchewan on August 19 - 23, 1999. All branches should be prepared to send delegates to this convention.

Items which can be purchased from the National Office

1. MY ICON BOOK
- published by UWAC in cooperation with the UOCC - ***$20.00***

2. LENTEN COOKBOOK
- compiled by UWAC, Olha Kobylanska Branch, Saskatoon SK - ***$12.00***

3. THE SPIRIT OF THE TIMES
- Volume I, selected prose fiction by Olena Pchilka and Nataliya Kobrynska. Translated by Roma Franko, Edited by Sonia Morris - ***$16.00***

4. "THE MITTEN - РУКАВИЗКА" CD-ROM
-Experience the excitement of watching your child learn about our Ukrainian heritage with this fully interactive story book on CD-ROM. - ***$39.95***

GST is included in all the above purchases. Shipping and handling charges are extra.

Branches are reminded to please read the News from the National Office at your meeting.

Sonja Bejzyk
National President

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

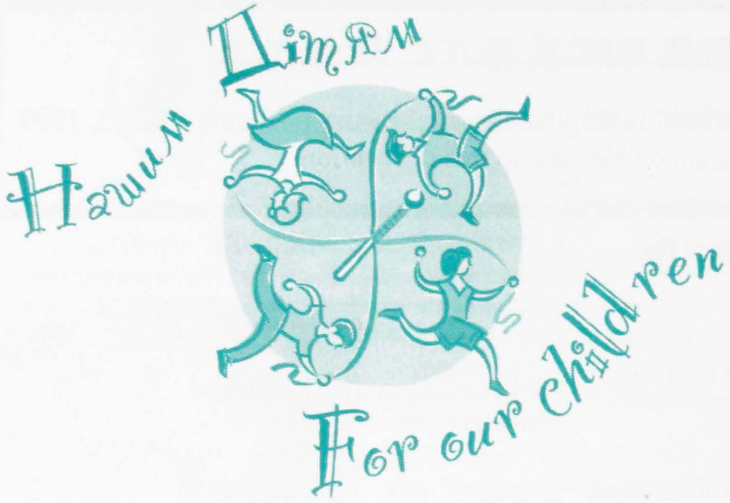

СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ, ГОРИ ЧОРНІЮТЬ

Тарас Шевченко

Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихне, поле німіє,
Радіють люди, що одпочинуть.
А я дивлюся . . . і серцем лину
В темний садочок на Україну;
Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На сине небо виходить зоря,
Ой, зоре! зоре! - і сльози кануть.
Чи ти зійшла вже і на Україні?
Чи очі карі тебе шукають
На небі синім? Чи забувають?
Коли забули, бодай заснули,
Про мою доленьку, щоб і не чули.

МЕНІ ОДНАКОВО

Тарас Шевченко

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні.
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині -
Однаковісінько мені.
В неволі виріс між чужими,
І, неоплаканий своїми,
В неволі, плачучи умру,
І все з собою заберу -
Малого сліду не покину
На нашій - не своїй землі.
І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: - Молись,
Молися, сину: за Вкраїну
Його замучили колись. -
Мені однаково, чи буде
Тпй син молитися, чи ні . . .
Та не однаково мені,
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окраденую, збудять . .
Ох, не однаково мені.

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ

Тарас Шевченко

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають, ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.
Сім'я вечеря коло хати,
Верчірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.
Поклала мати коли хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все . . . Тільки дівчата
Та соловейко не затих

Fill in the blanks to complete this famous Taras Shevchenko verse

Учійтеся, _ _ _ _ _ мої,
Думайте, _ _ _ _ _ _ _ _ ,
І чужому _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ ,
І _ _ _ _ _ не цурайтесь!

Answers to the puzzle
брати, читайте, научайтесь, свого

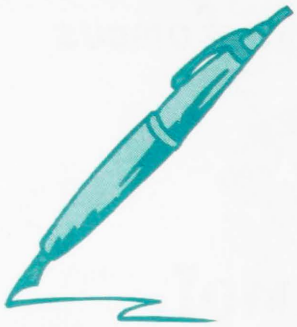

LETTERS TO THE EDITOR
ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

I enjoy the articles very much and your colourful cover. Wishing you continued success.

Eunice Basaraba
Wolfville NS

I have just been introduced to PROMIN by a lady from Toronto. Imagine, all across Canada to the northern part of Alberta. Must say, I am very impressed and am enclosing my cheque for a year's subscription. If you have older magazines, e.g., outdated for this year and other years past, please inform me as to the cost. The articles make good reading regardless of the date of publication.

Here's wishing you success in all your accomplishments during future years.

Rose Matychuk
Nampa AB

PROMIN is very interesting and brings me to all my friends across the country.

Anne Malysh
Vernon BC

I take this opportunity to commend the editorial staff on their beautiful choice of art for each cover page of our monthly PROMIN journal.

These "state of the art" pictures are timely, exceedingly well graphed and depict our Ukrainian Canadian culture.

My regret is that I cannot frame them all to enjoy, but store them away.

You are a credit to this publication. Many thanks and keep up the good work.

Myrtle Charuk
Vegreville AB

I enjoy the articles in English and the news of people I associated with when I lived in Alberta – Vegreville and Two Hills.

Olga Dowhaniuk
Mississauga ON

I find the new format very pleasing and the contents most interesting. Before I realize it, I have read the journal from cover to cover. Keep up the good work.

Dorothy Wasylenko
Rossburn MB

Бажаємо як найкращих успіхів у цій мозольній праці, бо праця редактора не є легкою, а має повно різних перешкод. Тому бажаємо спокою, витривалости і Божого благослвення на Вашу працю.

Остаюсь до Вас з християнською любов'ю у Христі.

о. Ярослав Пук
Вегервил, Альберта

I enjoy the "new" PROMIN very much. Keep up the good work. Wish you the best in the new year.

Pauline Kindrachuk
Vernon BC

I really enjoy reading the PROMIN but miss the recipes and cross-stitch patterns. It was exciting to try new recipes or new patterns.

Keep up the good work and have a prosperous new year.

Katie Rudey
Sheho SK

Thank you for making PROMIN a superlative magazine and for maintaining its contents at a superior level.

Галя Слюзар
Mississauga ON

I am enclosing $100 for my subscription. In addition, I am including a donation for $200. in memory of my dear mother, the late Stephania Paush. Not only did she devote her adult life to the UWAC - locally, provincially and nationally - but she and her close friend Natalka Kohuska shared the dream of creating a Ukrainian women's magazine, which ultimately resulted in Promin.

There is absolutely no doubt in my mind that my mother would be as impressed and delighted as I am with the direction in which you and the new administration are taking Promin. The look of the magazine and the quality of the writing are major and important improvements. I wish you all continued success in your valuable undertaking.

Lydia Kasianchuk
Victoria BC

INTERNATIONAL YEAR OF OLDER PERSONS 1999

The United Nations Department of Public Information has prepared a menu of ideas for activities to celebrate the *INTERNATIONAL YEAR OF OLDER PERSONS 1999* at the National and Local levels. At the National level they have 25 suggestions, including: declaring the year 1999 as the International Year of Older Persons and October 1 as the International Day of Older Persons as well as organizing media debates and national fairs and conferences on topics which relate to the changing multigenerational relationships in family and society.

At the local level the activities suggested support the view that aging is not only a subject of specialized concern but a process affecting daily living, requiring responses by individual, family and neighbourhood. Activities suggested include:

Neighbourhoods, Families and Individuals

- Include the needs of older persons in urban and community planning for housing, transport, and health and social services and include them in the planning process
- Introduce surrogate kinship programs of families or community groups for older persons living alone, as an aid to their remaining in the community
- Introduce or support practices that insure dignity in death, support in bereavement, and respect for the wishes of older persons in these regards

The Business Sector

- Establish employment agencies to identify and promote suitable work opportunities and environments for seniors in consultation with seniors
- Introduce flexible retirement ages and practices and organize pre-retirement consultations

Schools and Colleges

- Write and perform an oral history play where, first, a group of students make tape recordings of seniors talking about their lives, and then write a play in which seniors would play themselves as they are today and youth would play them as they were during the events recorded
- Establish gerontology as a core subject for students of social sciences, journalism and education as well as nursing and medicine, where geriatrics may also be made a core subject

The Media

- Explain population aging and its impact on an generations and sectors of society.
- Promote inter-generational dialogue in families and neighbourhoods on such themes as environmental protection, drug abuse, control and conflict resolution
- Draw attention to causes and remedies of elder abuse in the family or institutional setting.

For Councils wishing to use this theme in 1999, the menu of suggestions may be obtained from the NCWC office.

NATIONAL COUNCIL OF WOMEN OF CANADA

1999 МІЖНАРОДНИЙ РІК СТАРШОЇ ЛЮДИНИ

Цього року вшановуємо людей Старшого Золотого віку. З цієї нагоди з великою вдячністю ми згадуємо і зложуємо признання нашим українським піонерам, що вони із самого початку життєвого шляху в Канаді, вибрали дорогу обов'язкову промощувати шлях для будучого українського покоління, і виховали теперішних членів Старшого Віку.

Наші піонери різними способами, при кожній нагоді викори стовували усі можливості будувати сильне українське суспільство, щоб зберегти дітей і молодь від асиміляції. Вони не промарнували свій дорогий час. У кожній околиці, містечку, громаді, - виховувались провідники-учителі, що добрим приміром та впливом допомогли збудувати ту підвалину на якій тепер стоять члени вже старшого віку, що продовожують науку батьків і виховують молодше покоління.

Наші піонери, відтак їхні діти, що дочекались старшого золотого віку не відкладали будувати той фундамент українського суспільства на кращий вільний час. Вони збудували ту сильну підвалину українського життя - на яких виростали теперішні провідники, вчителі, священики, члени Уряду Канади, і громадські діячі. Вони з великою вірою опанували життєві труднощі з надією для кращої будучини нового покоління.

Ми вшановуємо членів Старшого Золотого Віку, що базуючи на перших кроках піонерської праці в Канаді, вони у спільній праці продовжують розвудову нових напрямів українського суспільства і гордо несуть свій український прапор, та полагодужують неодні труднощі в громаді своєю довголітною порадою.

Вони горді, що зуміли передати молодшому поколінню ту гордість та славу українського народу і скріпити їх любов до своєї спадщини. Наші членки Старшого Віку, свідомо вибрали важкий шлях продовжувати з вірою та вирозумінням важну потребу зміцнити українське життя в Канаді. Вони не гонять за майном. Для них богацтво є: Тверде Українське суспільство. Вони присвячують належну увагу на виховання молодшого покоління, щоб вони були свідомі „хто вони є і чиї вони діти". Наші членки Старшого Віку передають своїм дітям та внукам дорогу цінність українських зви-чаїв, історію та правду свого українського народу, щоб вони вміли боронити добре ім'я України, та продовжувати працю своїх батьків. Стараймось відзначити цього року людей Старшого Віку у кожній громаді. Не забуваймо немічних. Помолімось за їх здоров'я.

Галина Мельник-Марко
Торонто, Онтаріо

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ ПІСНЯ

Із книжки „Вибране з праць",
о. Протопресвітер Д-р Володимир Слюзар

Кожен народ пізнаємо ми по тому, що він створив. Явища його культурного життя в проявах його творчого духу - це той матеріял, що дає нам змогу з'ясувати, що то за народ, чим багатий він і чи має він можливості самостійно культурно існувати. Своєю культурою народ виявляє своє національне обличчя, себто те, чим відрізняється він від інших народів.

Зі всієї великої кількости культурних чинників, що творять культуру народу, музика-пісня має найістотніше значення.

Справді, навіть у тих народів, які стоять на невисокому щаблі культурного розвою, музика-пісня відіграє важливу ролю, навіть там, де немає ніякої культури; народи, яких ми вважаємо за дикунів, - і ті мають свою музику, свою пісню, свої танці - і все це має досить оригінальну будову, свої власні характеристичні риси. Музика, власне, є початком культурного життя людини, вона є перший крок до пізнання себе духовною істотою. В культурі українського народу музиці належить одно з перших місць, музика-пісня є найбільша парость тих духових надбань, що їх має український народ. На сторожі культурних прав поставив український народ своє рідне слово, свою мову та свою пісню, що зберегли в собі всі найтиповіші ознаки культурної окреміщности українського народу.

В музиці-пісні ми маємо один із тих чинників, що допомагають творити свою оригінальну культуру. В розвитку українського народу музика грала велику ролю, в ній найяскравіше відбилися характеристичні риси його, через його пісню ми доходимо до розуміння його як нації. Музика-пісня була його вірою, його життям, вона підтримувала його в важкі хвилини його існування, вона будила його думку і разом з письменством вела до його національного відродження.

Вбираючу в себе все, що є в душі народній, музика-пісня повертає народові всі його переживання, настрої та думки в звуках його пісні. Все його власне життя розкривається перед ним в яскравих картинах пісенних музичних форм і немає кращої історії народу за ту, що написана звуками його пісень. Царина української народньої творчости - це, може єдина ділянка української культури взагалі, де українцеві не доводиться вступати в боротьбу за своє власне добро. Тільки тут не доводиться йому відстоювати своє право на власні надбання.

Українська народня творчість - це той відправний пункт, звідки починаємо ми й історію його музики. Всім відомо, як багато обдарований самою природою український народ, скільки в ньому тонкого музичного почуття, здібности до співу, естетичного смаку, скільки в ньому любови, закохання в свою рідну пісню, найціннішу,

найдорожчу перлину з його культурних багатсв.

Хто в наші часи не знає або не чув українських пісень? Чию увагу не привертала до себе українська мелодія? То буйно-розкішна, широка, як українські степи, то проста, тихо-задумлива, як тихий вечір десь на березі Дніпра. Письменник Гоголь каже: „Характер української пісні не можна визначити в одному слові - вона легка, граціозна, ледве торкається землі і, здається, бавиться, пустує звуками. Іноді набирає вона (пісня) мужньої сили, звуки її становляться дужими, міцними . . . іноді робляться вони вільними, широкими, що силяться обхопити безмежну просторінь. Що ж до пісень жалю, то ніде так не чути його, як в них . . . звуки його жувуть, печуть, шматують душу . . . Ніщо не може бути дужчим за народню пісню, коли тільки народ має поетичний нахил, різнобарвність та діяльність життя, коли гніт насильств і непереможних постійних перепон ні на одну мить не давали йому заспокоєння, ви-тягаючи з серця його жалі і, коли ці жалі не мали змоги інакше і ніде інакше знайти собі виразу, як тільки в його піснях . . . Музика в українських піснях злилася з життям: звуки її такі живі, що, здається не звучать, а промовляють словами, і кожне слово цієї яскравої промови проймає душу".

Граф Л. Толстой, відомий цілому світові російський письменник, про українські пісні говорить: „Ніяка національна пісня не виявила досі свою народність з такою величністю і силою, як українська пісня. Коли слухаєш українські пісні, відкривається перед тобою історія України і зрозуміння характеру народу - краще, ніж коли читаєш українських письменників".

Відомий російський музика-критик Сєров так пише про українські пісні: „Це квіти, що зявилися на світ, неначе самі собою, що виросли в пишному, блискучому вбранні, без найменшої гадки про авторство або <сочинительство>. Мов лілея, в своєму пишному, непорочному вбранні затемнює вилиск парчі та коштовних самоцвітів, так народня музика-пісня своєю дитячою простодушністю в тисячу разів багатша й сильніша за всі хитрощі й премудрості, що проповідують педанти-музикуси"...

І зараз ми є живими свідками того, як писали й пишуть чужинецькі критики про українську респувліканську капелю під орудою покійного Олександра Кошиця та про капелю бандуристів.

В історії української музики народня пісня - *Наріжний камінь*, що його покладено в основу її. До того моменту, поки на шлях української музики не прийшли сучасні українські композитори, які почали нову еру в історії її розвитку, українська музика існувала майже виключно в формі народньої пісні. Народня пісня відігравала величезну ролю в історії українського народу, коли були моменти, що народ попадав у неволю, забував свої звичаї, свої традиції, а навіть і мову, тоді лиш одна пісня, як та іскра, жевріла і нагадувала українському народові, хто він, і оберігала його від повної асиміляції-занепаду як української нації.

Форми народньої пісенної творчости, що утворилися впродовж віків культурно-історичного життя українського народу, можна виразно поділити на окремі групи, приналежні до того чи іншого періоду в історії нашої музики, в залежності від тих типових пісенних форм, що домінують у той чи інший час: перша доба - передхристинянська, що постала як культ дохристиянський - що відзначає потяг людими до змагання з божеством. Ця доба дала нам величезну кількість обрядових пісень: колядки, щедрівки, гаївки, веснянки, купальські і врешті весільні; це ті форми пісенної народньої творчости, які бачимо ми в той період, і які, як і в інших народів, як обрядові пісні, виявляють найбільш чисту, недоторкану, незіпсовану стороннім засмічуванням, форму творчого народнього духу . . . Тому такі дорогі нам ці пісні, що тхне від них пахощами глибокої давнини, тому найбільш цікаві вони для фахівця-музики, що розкривають йому очі на той первотвір народньої музичної творчости.

З дургої половини 16-го століття починається друга доба в розвиткові української народньої пісні, і вона вже має зовсім інші музичні ознаки, що творилися в наслідок невпинної боротьби українців з татарами, турками, з поляками та ін. Це зовсім осібний цикл української музики. В піснях цього періоду головною формою історичного розвитку народньої української пісні-музики є думи козацькі та близькі до них історичні пісні.

Думи яскраво виявляють дух і ввесь духовий склад українського народу. Слова, мотиви, мелодія - це дійсно живий голос нашої історії. Навіть польський учений Равіта писав колись, що тільки думи вповні окреслюють духовий склад українського народу.

Третя доба - це останній період історії формування української народньої пісні, що характеризується вже ознаками сучасної

музичної системи, з октавним устроєм мелодій пісень, ясно означено тонікою, замітним поділом на мажор та мінор, як два головні лади: світлий, радісний і сумний.

Форма пісень цього періоду досить різноманітна: пісні ліричнопобутові, чумацькі, жовнірські, танкові мелодії - шумки, коломийки, козачки, метелиці та багато інших. Вони оспівують всі важливіші моменти індивідуального життя людини, всі різнорідні настрої душі виливаються в тих мелодіях. Смуток-журба, радість, духове піднесення, всі найтонші переживання - все знаходить відгук у цих піснях. І тому так багато маємо ми пісень з цього періоду.

Під кінець цього короткого огляду української народньої пісні треба додати, що зараз, майже в цілому світі є українські співочі групи, які співають українські пісні і цими піснями захоплюються, зачаровуються як свої, так і чужі. Але, як говорить Баєр: „Справа не в тім, щоб зачаровуватися всім, а в тім, щоб зрозуміти все".

А наш видатний громадський діяч і письменник М. Костомаров говорить: „З життям поезії в душі, з чуттям краси, із вдачею розуміти її міцно зв'язана свідомість моральности й добра".

ПРИХІД СВ. МИКОЛАЯ

Українська Школа й Курси Українознавства при Катедрі св. Володимира, Торонто, Онтаріо. 19-го грудня кожного року людство присвячує день шанування св. Миколая. Школа й Курси щорічно влаштовують концерти, які починаються Службою Божою, мистецькою програмою, дарунками і все це захоплює дітей, бо це день і заслужених подарунків. Службу Божу віправили настоятелі оо. прот: Василь Маракренко і Богдан Сецьо з участю Преосвященного Владики Юрія та співом учителів під проводом Романа Николишина. Поучаюче слово виголосив Владика Юрій, пригадавши присутним про початки й ціль цього свята, яке було започатковане в 4-ому столітті н.е., коли багатий Єпископ Миколай, таємничо, щоб ніхто не знав що це Він, роздавав убогим подарунки. Приходить на думку, що українці в діяспорі всебічно обдаровують і діляться своїм добром, з українським народом в Україні, який збіднів, будучи поневолений комуністичним окупантом. Концерт відкрив і привітав присутних директор Володимир Шевчук і почерзі викликав кожну клясу виконати приготовлену точку, переплітаючи програму: співом, деклямаціями, інсценізаціями та грою на бандурах, новоствореного ансамблю під управою бувшого курсанта Олекси Реви. Радіємо тим, що праця учителів увінчалася успіхом, бо бувші курсанти включаються в працю в школах, що є позитивним явищем для громади... Довгожданною точкою, як звичайно, був вхід св. Миколая під спів тропаря *Величаємо Тебе....*

Володимир Шевчук склав подяку всім присутним за участь, вчителям, Катрусі Самець і Роману Николишину за приготування співу, Батьковському комітету (входять також мужчини), отцям настоятелям і Владиці Юрію, жертводавцям на потреби школи і побажав всім Веселих Свят, до зустрічі на Маланці. Голова катедральної управи, Віктор Кошарний, високо оцінив успішну працю в школі і на курсах, за що, найбільша подяка належить дир. Вол. Шевчукові, який бездоганно, виконує інші обов'язки, але школу ставить на перше місце!

Вчителька добр. К. Бублик

П.С. -- Бажано було б довідатися про працю в інших укр. школах в Канаді! Дописуйте до нашого, знаменитого, журнали *Промінь*!

На задній обкладинці цього журналу поміщено знимку із цієї школи.

Dr. F. Sysyn Lectures on the Current Status of Orthodox Christianity in Ukraine

Dr. Frank Sysyn, Director of the Pater Jacyk Centre for Ukrainian Historical Research, Canadian Institute of Ukrainian Studies at the University of Alberta, presented an in depth lecture entitled "Ukrainian Orthodoxy on the Eve of the New Millennium" to a group of sixty church and community leaders, as well as students at St. Andrew's College in Winnipeg on November 22, 1998. The event was hosted by the Centre for Ukrainian Canadian Studies, with the support of St. Andrew's College and the Ukrainian Women's Association of Canada (National Executive). Dr. Natalia Aponiuk, Director of the Centre for Ukrainian Canadian Studies chaired the lecture proceedings.

Dr. Frank Sysyn initiated his lecture by providing information about his own academic lectures and talks on the topic of Ukrainian Orthodoxy over the past fifteen years. Although he humbly recollected these events, he also admitted that he was not the specialist of the XXth century Ukrainian religious life. However when he was called upon, he accepted to be the "academic interpreter" in international congresses and conferences. Sometimes this created "academic fervor" by those not accepting Dr. Sysyn's interpretation.

During the main part of his presentations, Dr. Sysyn enlightened all present with the large series of events in Ukrainian Orthodoxy in the period 1989-1998 (more or less, the last decade). He individually provided details of the organizational processes for the Ukrainian Orthodox Church (Moscow Patriarchate), Ukrainian Autocephalous Orthodox Church and the Ukrainian Orthodox Church (Kyivan Patriarchate). In addition he recounted the major figures of these three ecclesiastical bodies as well as compared their developments to those in the re-established Ukrainian Catholic Church. Likewise, the presenter furnished information on how the diaspora, especially the Ukrainian Orthodox Church in the USA and Metropolitan Mystyslav were involved in the events of the last decade. Dr. Sysyn also provided the latest data on the numbers of parishes in each jurisdiction and how each jurisdiction had geographical strengths and weaknesses. Lastly, he commented on the problem of church-state relations, in the task of nation building in Ukraine over the last seven years.

Dr. Sysyn then proceeded to provide data on various models for the unity of Orthodoxy in Ukraine and commented on them — Greek, Russian, Bulgarian, and Macedonian. He especially emphasized that all these models have shortcomings, yet there was a need for an indigenous Ukrainian model that would emphasize the historic reality of the periods of Kyivan Rus', XVI-XVII centuries (Hetmanate) and the XXth century with a strong spiritual, cultural, and linguistic identity.

In his next section, Dr. Sysyn spoke of the most recent developments in the diaspora, especially the October-November 1998 visitation to the USA of Patriarch Filaret (Ukrainian Orthodox Church - Kyivan Patriarchate). He especially provided insights on the parishes in the USA that are in the process of joining the Ukrainian Orthodox Church - Kyivan Patriarchate.

Later in his presentation, Sysyn compared and contrasted the Ukrainian Orthodox Church of Canada and the Ukrainian Orthodox Church in the USA, in their respective 1990 and 1995 decisions to be placed in the jurisdiction of the Patriarch of Constantinople.

Further, Dr. Sysyn commented on several issues that need clarification for further study and development. These included the following:

1) we need a clarification of the 1686 act of the subjugation of the Kyivan Metropolitanate under the Moscow Patriarchate. Likewise we need an interpretation of the 1924 Tomos that established the Orthodox Church in Poland (Ukrainian-Bylorussia lands) and its rejection of the 1686 act.

2) we need a clear ecclesiastical policy on "who can serve with whom" (not only in Ukraine but also in the diaspora), and

3) we need a clarification of the response of "neutrality" of many figures on the issue of Orthodoxy in Ukraine. In fact, he challenged those present that one cannot be "neutral" on such an issue.

In conclusion, he called forth the Ukrainian Orthodox Church in the diaspora to do more works of charity in Ukraine (vis-a-vis parishes, libraries, theological schools, youth groups, women's groups, etc). This type of aid/assistance would be seen as caring for the underprivileged and

the newly evolving traditional Orthodox church unity in Ukraine. This likewise would strengthen our North American Ukrainian diasporal outreach to those "in need".

The afternoon lecture was followed by a question and answer period as well as by additional commentaries. Many of those in attendance, had followed closely the events of the last decade and thus this became an exceptional exchange of thoughts and ideas for over one hour.

The lecture and exchange was an excellent way of bringing a current topic on the Church to the attention of a wider circle of clergy and laity. Many remarked on the way out that they "had learned and been further enlightened on the current state of Ukrainian Orthodoxy in the homeland as well as in the diaspora."

A special thanks is extended to Dr. Frank Sysyn for the excellent lecture presentation and his sensitivity to a somewhat delicate issue in the religious life of Ukrainian Orthodoxy.

(Dr.) Roman Yereniuk
Associate Professor,
St. Andrew's College

ПОДВІЙНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ СІЧНЕВИХ РОКОВИН
Торонто, Онтаріо

Заходом Конгресу Українців Канади міста Торонта 24-го січня, ц.р. відбувся святковий обід з нагоди 81-ліття і 80-ліття січневих роковин 1918 і 1919 років, а це Проголошення Незалежності України та З'єднання українських земель в СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ українського народу. Ці історичні дати відкрила голова КУК Марійка Шкамбара вступним словом підкресливши вагомість цих дат, як коріння української історії і, щоб згадати тих, що склали своє життя за Україну. Нам потрібно повторяти, пам'ятати й шанувати та передавати нашим нащадкам.

Ведуча дальшої програми Оля Ґрад представила склад духовенства, які були на святі а це: Владики католицької церкви - Ізидор, Корнілій і гість з України Кир Любомир Гузер, голова католицької церкви і заступник митрополита Любачевського. Від православної церкви о. прот. Юрій Гнатів заступав Владику Юрія. Дальше ведуча привітала генерального консула України дост. Анатолія Олійника, представників збройних сил України та репрезентантів різних організацій. Полковник Григорій Сергієнко вітав присутніх, як також і дост. А. Олійник, котрі висловили свої погляди та оцінили українців в діяспорі за відзначення цих історічних подій.

Кир Корнілій представив головного доповідача Владику Л. Гузара, котрий поінформував присутніх про релігійне життя в Україні подаючи позитивні й негативні явища на релігійному полі, зазначуючи вияв Соборної України в час повені на Закарпатті, де була всестороння допомога потерпівшим. На церковному полі не має взаємного порозуміння між католицькою церквою і православними, з чого скористали 67 різних християнських установ, які скористали з низького знання вірних про правдиву віру. Католицька й православна церкви відкрили богословсь-школи, академії, семинарі, щколи, щоб належно виховувати своїх вірних, яких большевицька влада покалічила (духово).

Молитву провели: кир Корнілій і о. Ю Гнатів (настоятель церкви св. А. Первозванного).

Мистецьку частину програми виконали: „Срібний Передзвін" і бандурист з України Олег Сузанський співом і грою на бандурах. Співом ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА закінчено це історичне відзначення.

Шкільна Рада міста Торонта подбала про те, щоб вчителі українських шкіл були учасниками, за що дякуємо голові Любі Зарасці і вітаємо її з нагородю, яку вона одержала в Вінніпезі на Конґресі КУК.

Вчителька добр. К. Бублик

Відбувся Сьомий Світовий Конґрес Українців

В днях 2-6 грудня 1998 року в Торонто, Канада, відбувся Сьомий Світовий Конґрес Українців під кличем „Сильна Діяспора - Сильна Нація".

В середу вечером відбулося врочисте відкриття Конгресу з Молебнем, який очолили Владики українських церков.

В четвер делегати вислухали звіти крайових репрезентацій, Президії і Секретаріату, Рад і Комісій. Під час полуденку промовляв до делегатів і гостей достойний Рой Романов, прем'єр провінції Саскачевану. Вечером того дня, було виголошено дві цікаві і змістові доповіді - „Зміцнім діяспору, допоможемо Україні" - п-ні Оксана Соколик, Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій і „Україна і світове українство на порозі XXI-го століття" - п. Іван Драч, Голова Української Всесвітньої Координаційної Ради.

В п'ятницю відбулися паралельні сесії круглих столів. Теми панелів:
1. Сучасні питання Українських Національних Церков.
2. Українська Діяспора на перехідньому етапі.
3. Роля і завдання СКУ на новому етапі.
4. Діяспора і Україна.

В п'ятницю вечір доповідачі: Александер Маслей, голова Об'єднання Лемків у Польщі у доповіді „Становище українців виселених з Закерзонського краю" і Олександер Руденко-Десняк, голова Союзу Українців в Росії у доповіді „Українська діяспора в Росії" - представили делегатам дуже багато цінних і глибоких думок. З сесій круглих столів було передано ряд відповідних резолюцій до резолюційної Комісії. Резолюції Сьомого Конгресу Українців появляться в пресі в скорім часі.

В суботу, після звітів Контрольної Комісії було уділено абсолюторіюм вступаючій Президії і Керівним органам. Слідували звіти Верифікаційної, Фінансової, Статутової і Резолюційної Комісій.

Др. Дмитро Ціпивник, уступаючий Президент СКУ

Сьомий світовий Конгрес Українців обрав нову Президію Секретаріяту СКУ очолену слідуючими особами:
Президент - Аскольд Лозинський
Перший Заступник - Марійка Шкамбара
Другий Заступник - Оксана Соколик

Іван Юрійчук (крайовий голова ТУС), Соня Бейзик (крайова голова СУК), Михайло Залещук (крайовий голова СУС)

Орися Сушко, Іван Драч *(голова Укр. Всесвітньої Коодинаційної Ради)* Соня Бейзик, Маруся Венгер

Третій Заступник і Фінансовий Референт - Василь Самець
Генеральний Секретар - Віктор Педенко
Скарбник - Христина Бідяк

До Президії також входять Владики - Первоієрархи Українських Церков, дев'ять заступників Президента з країн поселення українців як також двадцять членів Президії СКУ.

В своєму слові, ново-обраний Президент закликав українську світову громаду до єдності, співпраці і до оборони доброго ім'я України і всіх українців, які живуть поза межами Батьківщини. В суботу вечером відбувся величавий бенкет яким проводив голова Конгресу Українців Канади Євген Чолій та на якому промовляли: достойний Володимир Хандогій - новий посол України в Канаді, уступаючий Президент СКУ - д-р Дмитро Ципівник як і ново-обраний Президент СКУ - Аскольд Лозинський. Також були вручені медалі св. Володимира і грамоти заслуженим діячам української світової громади.

В неділю рано українські церкви в Торонто відправляли Служби Божі в наміренні українського народу і СКУ. Після Служб Божих відбувся прекрасний концерт з участю великого числа дітей і молоді.

Всім, хто працював у підготовці і переведенні цього успішного Конгресу і всім учасникам Конгресу - делегатам і гостям велике спасибі за їхню працю і за їх вклад у Сьомий Світовий Конгрес Українців. Ново-обраній Президії і Секретаріатові добрих успіхів у їхній праці.

Аскольд Лозинський,
Президент
Віктор Педенко,
Генеральний Секретар

Річний Звіт СУК Відділу ім. Лесі Українки в Ту Гилс, Альберта

Річні збори нашого відділу відбулися 7-го грудня, 1998 р. в залі під церквою. Голова розпочала вечір молитвою. Членки засіли разом до вечері, яку приготовила Гелан Делявська. Збори розпочалися після вечері. Предсідницею зборів була Софія Дмитрук а секретарювала Оля Храпко. Було подано короткий звіт праці з цілого року. На протязі року членкині приготовляли: обіди на похорони; Йорданську вечерю; весняний чай; виставу ручних робіт; Спільне Свячене та обід підчас Візитації Владики Івана. Церковна громада влаштувала базар з допомогою членок, які приготовили вечерю і робили вареники.

Дорис Храпко і Марія Андріящук дали звіт Просвітнього Комітету. Елисавета Чабан подала звіт касієрки. Від Контрольної Комісії Марія Мандрусяк звітувала, що книжки були в порядку. Після звітів комітетів голова Елисавета Рибак подала свій звіт і рівночасно подякувала членкам за їхню працю, закликала до дальшої співпраці і побажала всім доброго здоров'я. Марія Олійник представила заряд на 1999 р.

Уступивша голова -
Елисавета Рибак
Заступниця голови -
Стела Стефюк
Секретарка -
Оля Храпко
Касієрка -
Елисавета Чабан
Кор. Секретарка -
Софія Дмитрук
Контрольна Комісія -
Марія Мандрусяк, Марія Фіярчук, Анна Логозар.

UWAC St. Olha Branch, Moosejaw, Honours Stephanie Alexander, Past President of 26 Years

In October, after our regular meeting, we took the time to honour a long standing member of our Association. We honoured our past president, Stephanie Alexander. She has been a member of the Ukrainian Orthodox Church since moving to Moose Jaw, and became a member of the Ukrainian Women's Association of Canada when it started in 1957. She was a strong influence for the women to join the UWAC in 1961, and was president from 1968 to 1975. She held the position of secretary in 1976-77, and president again from 1978 to 1997. In total, she held the position of president for 27 years. During all this time, Stephanie was a very strong influence on our UWAC with her great leadership and hard work. She has shown many of us the need to keep our heritage, culture and UWAC alive. To show our appreciation to her, we presented Stephanie with a framed pysanka. Stephanie Alexander, on behalf of the UWAC., St. Olha branch, we salute you for your many years of leadership!

First row: P. Symeniuk, Vice President; Father Petrushak; Stephanie Alexander, Past President; M. Chapiuk, President

ANNUAL REPORT 1998

St. Olha's Women's Association of St. Vladimir Orthodox Church presents their annual report for the year 1998. We held seven regular monthly meetings this year which were well attended. We have 18 members in our association. Throughout the year, we donated to various charities, such as Amnesty International, Red Cross, Kidney Foundation, Arthritis and Cancer Society, Union ??? Foundation, United Way, Diabetes and Transition House. We also sent donations to Ukrainian organizations, Canadian Congress Social Services to start a soup kitchen in Ukrainian, Ukrainian Women's Association of Canada, Promin, Museum Foundation, Mohyla Institute, Scholarship Fund and aid to Ukraine. We catered to funeral services of Laris Galzych and Walter Sochney and memorial services. We also catered to dinners after each church service. We made hospital visits and home visits to several of our members, and sent Get Well cards, Sympathy cards and flowers on each occasion. We held a Christmas and Easter Tea and Bake Sale -- these were successful and well attended. On November 3rd, the ladies attended the Provincial Convention in Regina. Mary Manchuk attended the World Day of Prayer for which she gave her report in February.

Jean Tkatch
Secretary

ADVERTISE IN PROMIN!

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

MEDIA RELEASE

Ukrainian Canadian Community Makes Recommendations to CRTC

For Immediate February 5, 1999

Noting that 42% of Canada's population is now of neither British or French origin, and that over 80% of the one million immigrants arriving in Canada between 1991 and 1996 listed a mother tongue other than French or English, the Ukrainian Canadian community has joined with other ethnocultural groups across the country to make specific recommendations to the CRTC, aimed at enhancing appropriate and inclusive multilingual and multicultural programming nationally.

Specifically, the Ukrainian Canadian Congress recommended that the CRTC renew its commitment to the basic principles entrenched in the document entitled "Broadcasting Policy Reflecting Canada's Cultural and Linguistic Diversity"; and asked the CRTC to:

[1] create a national multilingual network ensuring that ethnic programs are broadcast across Canada;

[2] regulate public and private broadcasters so as to provide at least 10 hours per week of ethnic broadcasting, based on population, demand and the ability of ethnocultural communities to supply programming containing at least 50% Canadian content;

[3] create an Ombudsman position to ensure that Canadian broadcasting reflects the multicultural reality of Canada's citizenry;

[4] provide for the rebroadcasting of Radio Canada International programs through local AM/FM radio stations across Canada, to inform the Canadian public about events in the countries of origin of many Canadians or their ancestors.

The Ukrainian Canadian Congress continues to support those government policies and initiatives which are aimed at both the recognition and enhancement of the principles of inclusiveness and tolerance in Canadian broadcasting and telecommunications.

For More Information Contact:

Mr. Adrian Boyko, Chair, UCC Government Relations. tel: (306) 664-9133
Ms. Lydia Shawarsky, UCC Executive Director, tel (204) 942-4627

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS PRESENTATION TO THE CRTC WEDNESDAY, FEBRUARY 3, 1999 WINNIPEG, MANITOBA

INTRODUCTION

The Ukrainian Canadian Congress (UCC) was founded in 1940 with the explicit goal of unifying and coordinating efforts of various Ukrainian organizations operating across Canada. The UCC represents the Ukrainian Canadian community before the people and government of Canada, promotes linkages with Ukraine and identifies and addresses the needs of the Ukrainian community in Canada to ensure its continued existence and development for the enhancement of Canada's socio-cultural fabric.

The Ukrainian Canadian Congress welcomes the CRTC's decision to review its policy on third language and ethnic broadcasting in Canada and appreciates this opportunity to present the views of the Ukrainian Canadian community. In the 14 years since the last review, Canada has become a more culturally and linguistically diverse country. Almost 80% of the one million immigrants who arrived between 1991 and 1996 reported a mother tongue other than English or French. A Canadian heritage and identity that is common to all must be respected and promoted. However, for the full and equitable participation of Canada's ethnocultural communities in Canada's mainstream, their cultural and social rights must be preserved and enhanced.

The timing of the review, from the Ukrainian perspective, is very fortunate: the Prime Minister of Canada, the Right Honourable Jean Chretien, recently ended his official visit to Ukraine where he once again underscored the importance of the Ukrainian community to Canada's cultural and economic policies. Additionally, the 19th Triennial National Congress of the UCC held in Winnipeg in October 1998 included the development of a holistic approach to the retention and flourishing of the Ukrainian Canadian culture.

POLICY

Section 3 (1) (d) (iii) of the Broadcasting Act states that the Canadian broadcasting system should: "through its programming and the employment opportunities arising out of its operations, serve the needs and interests, and reflect the circumstances and aspirations, of Canadian men, women and children, including equal rights, the linguistic duality and multicultural and multiracial nature of

Canadian society and the special place of aboriginal peoples within that society". The media should he mirroring the full range of today's Canadian multicultural reality in its programming. The media must foster a society that recognizes, respects and reflects a diversity of cultures so that peoples of all backgrounds feel a sense of belonging to a truly inclusive nation that is Canada. This is of greater fundamental concern today than ever before in our history since 42% of Canada's population is neither of French or English background.

ETHNIC PROGRAMMING

While mainstream media should be reflecting the variety and richness of Canadian community life, ethnic media serves a dual communications purpose: (a) internal communication-experience sharing within various ethnic communities and, (b) to a lesser extent, providing a window into the country of origin and making the transition to Canadian life smoother.

Third language radio and television programs must be protected. Broadcasting of this nature contributes to maintaining a quality of life for Canadian senior citizens who constitute an ever-growing segment of our society. These programs also assist newcomers in learning and adapting to Canadian life.

Ethnic business, although it is never contained within strictly ethnic borders, constitutes a significant portion of general small business in Canada; community programs therefore become an important element of marketing infrastructure for small- or middle- sized entrepreneurs.

Mainstream broadcast outlets should allocate air time to ethnic communities based on regional presence. This way, more community monies could be redirected toward better regional programming and overall higher quality production. The creation of such a platform would do much toward raising the self-esteem of ethnic communities and promoting better Canadian citizenship.

The CRTC should ensure that grants are available to help offset the costs associated with ethnic programming, particularly where these communities have a considerable audience.

RCI

Radio Canada International's Ukrainian programming has a three-fold function:

(1) it informs Ukrainians in Eastern Europe about Canada and its democratic way of life;
(2) it informs Ukrainians in Canada about issues, events and achievements in the Ukrainian Canadian community; and
(3) it informs Canadians about the major developments in Ukraine and Eastern Europe.

RCI programs should be rebroadcast in Canada through local AM/FM stations.

ACCESS TO PUBLIC BROADCASTING

Canadian public broadcasters should focus on reflecting the full range of Canada's multicultural experience in dramatic productions, entertainment, news coverage and documentary programming. News coverage should regularly focus on community life and issues of importance to Canada's diverse population and fairly report on important community events and achievements. Feature documentaries must examine both the early and current attempts by various ethnic communities to establish themselves in Canada.

Public and private broadcasters in Canada should be required to air at least 10 hours per week of ethnic broadcasting which would be allocated to communities based on population, demand and ability of the community to produce or supply programming which contains 50% Canadian content This will result in heightened community awareness of activities from coast to coast, and the promotion of greater understanding among Canada's diverse population, from which Canada will surely benefit.

Programming directed specifically to ethnocultural groups should reflect national, regional, and local experiences and provide information about Canada. It should serve as a link to the community, one that strengthens and unites by informing listeners and viewers about the larger Canadian community of which they are part.

Ethnic media also needs a dedicated broadcasting platform to facilitate inexpensive access to the mainstream media. Ideally, this would entail the creation of a national multilingual network.

CONCLUSIONS

In conclusion, the Ukrainian Canadian Congress strongly urges the CRTC to undertake the following:

[1] renew the commitment it made in 1985 to basic principles entrenched in the "Broadcasting Policy Reflecting Canada's Cultural and Linguistic Diversity'". It must ensure that mechanisms are put into place which afford these principles appropriate resources for implementation;

[2] create a national multilingual network to ensure that ethnic programs are broadcast across Canada;

[3] regulate public and private broad-

casters to allot at least 10 hours per week to ethnic broadcasting;

[4] create an Ombudsman position to ensure that Canadian broadcasting reflects the multicultural reality of Canada;

[5] monitor and ensure that producers of ethnocultural and third language programming, both domestically and internationally, adhere to the spirit of values entrenched in The Broadcasting Act, Canadian Multiculturalism Act, Canadian Human Rights Act and The Canadian Charter of Rights and Freedoms in the creation of any programming.

ST. ANDREW'S COLLEGE CHAMBER CHORAL ENSEMBLE INITIATESFIRST PUBLIC PERFORMANCES IN PROMOTING UKRAINIAN CHURCH MUSIC

Winnipeg has a new emerging chamber choral ensemble dedicated to promoting and teaching the finest qualities of the Ukrainian choral church music tradition. The new choral ensemble is based at St. Andrew's College and bears the name of the College (St. Andrew's College Chamber Choral Ensemble). The ensemble was initiated in September 1998 by the College's Lecturer of Church Music - Tatiana Navolska with the support of the College's Board of Directors and its administration. Tatiana Novolska is also the ensemble's first choral director.

The first two public appearances of the ensemble took place in December 1998 in Winnipeg. On Friday December 11, 1998 the ensemble performed at the Eva Claire Hall of the School of Music at the University of Manitoba. Their performance was part of the regular noon performing series that the university runs. The repertoire for the recital included eight liturgical hymns from Ukrainian Byzantine Liturgy by the renown XVIII c. composer M. Berezowsky (1745 - 1777). The eight hymns were performed acappela with excellent melodic harmony, expressing great dignity and expression of the liturgical theological content of the texts. The eight singers in the ensemble have rich and well balanced voices and were capably guided through their repertoire by Tatiana Navolska. Altogether, the ensemble sang with much sensitivity and emotion. Excellent commentary of each number was provided by the choral director Tatiana Navolska.

In addition, in order to compare the rich Ukrainian Byzantine tradition with that of Western Christianity, two selections were sung from J. S. Bach's Mass in B minor. These two numbers were performed by Tatiana Navolska (soprano) and Linda De Pauw (mezzo soprano) with accompaniment on the piano of Carole Pollard. At the end of the recital the three performers also presented several Ukrainian melodies by M. Kropyvnitsky and M. Lysenko.

On Sunday, December 13, 1998, the Choral Chamber Ensemble sand the responses to the Hierarchical Liturgy on the Feast Day of St. Andrew's College. The Liturgy was celebrated by Metropolitan Wasyly (Fedak), the Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and the College's Chancellor. Again the choral ensemble sand with great sensitivity, dignity and prayerfulness. This especially was pointed out in the remarks of Metropolitan Wasyly at the Khram Feast Day Dinner after the Liturgy.

The Ensemble's director - Tatiana Navolska is a graduate of the Kyiv Institute of Culture, Choral Music Department. She came to Canada seven years ago and has taught and conducted the Edmonton CYMK Choir, St. Vladimir's College Choir (Roblin, Manitoba) and presently is on the staff of St. Andrew's College in Winnipeg as the Instructor of Church Music (her second year at the College). She is a specialist in choral music and directing and enjoys working in the oratorio genre of music, especially XVII and XiX c. Ukrainian choral tradition.

The St. Andrew's College Chamber Choral Ensemble, in its first few months, has initiated a most ambitious program. We congratulate the conductor and the eight choir members for a wonderful start and initial program. We hope, as was promised that the ensemble will be able to travel to various parts of Canada to enlighten us with its love of the Ukrainian choral church music tradition.

Na Mnohi Lita!

Dr. Roman Yereniuk

For more information on the Ensemble, please contact St. Andrew's College or the Director Tatiana Navolska at 212 St. Andrew's College, 29 Dysart Rd., Winnipeg MB R3T 2M7 or by telephone at 204-474-6042 or by fax at 204-474-7624

У світлу незабутню пам'ять мого дорогого мужа **ІВАНА КУЧЕРА**, який упокоївся 28-го січня 1989 р., дарую $50.00 на журнал Промінь замість квітів на його могилу.
Вічна йому пам'ять!

Дружина Басулина Кучер
Вернон, Б.К.

В пам'ять незабутніх дорогих родичів **ІВАНА ҐАБРИША** який відійшов від нас 14-го лютого, 1963 р. і **ЮЛІЇ ҐАБРИШИ**, яка відійшла 19-го квітня, 1970 р. і також **ВАСИЛЯ ДЕМЯНЮКА**, який відійшов 2-го лютого, 1977 і **МАРІЇ ДЕМЯНЮК**, яка відійшла 12-го квітня 1988 р., складаємо $30.00 на журнал Промінь.

Діти, Роман і Михайліна Демянюк
Кемрос, Альберта

Відділ Союзу Українок Канади ім. Софії Русової в Етобіоко пересилає $50.00 як нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої довголітньої членки бл. пам. РОЗАЛІЇ БАВУС, яка упокоїлася 13-го грудня, 1998 р.

Родині Розалії висловлюємо наше щире співчуття, а покійній - Вічная Пам'ять!

Констанція Чорна
Секретарка

Замість квітів на свіжу могилу бл. пам. **ЛЕСІ ОЛІЙНИК-ГІРНЯК** пересилаємо пожертву в сумі $25.00 на видавничий фонд журналу „Промінь".

Наше щире співчуття дітям Мартинові і Галі, сестрам Ірині і Стефанії, братам Володимирові, Борисові і Несторові з родинами.

Покійні Лесі хай канадська земля буде легкою а пам'ять про неї вічною.

Вічна їй пам'ять!

Марта і Петро Цехош
Торонто, Онтарі

У світлу пам'ять СОФІЇ СМОЛЯК, яка упокоїлася 31-го січня, 1999 р. в Торонто, Онтаріо. Вона довгі роки була членка Катедри св. Софії в Монтреалі, Квібек.

Замість квітів на могилу даруємо $40.00 на журнал „Промінь".
Вічна їй пам'ять!

Др. Мирослав і Галя Лазарович
Гамільтон, Онтаріо

Enclosing a donation of $200.00 to the Promin press fund in loving memory of my dear mother, the late **STEPHANIA PAUSH** of Edmonton, Alberta. She devoted her adult life to the UWAC - locally, provincially and nationally having served as national president from 1960 - 1963 and again from 1973 to 1975. May her memory be eternal and her good deeds remembered always.

Lydia Kasianchuk
Victoria, B.C.

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from January 1 to January 31, 1999. IN MEMORIAM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from January 1 to January 31, 1999. IN MEMORIAM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

In Memoriam donations	$480.00
Anne Yakimishyn, Weston ON	$80.00
Anne Zenchyshyn, Swan River MB	$40.00
Roma Gauk, Edmonton AB	$30.00
Natalka Faryna-Kit, Edmonton AB	$30.00
Angeline Dwernichuk, Chilliwack BC	$10.00
Olga Struchynski, Thunder Bay ON	$10.00
Valli Tymoshuk, St. Catharines ON	$10.00
Michalina Nykiforuk, Saskatoon SK	$10.00
Anastasia Oystryk, Kamsack SK	$10.00
Peter Hrabluk, Gilbert Plains AB	$10.00
Eunice Basaraba, Wolfville NS	$10.00
Betty Karpiuk, Thunder Bay ON	$10.00
Helen Pihursky, Sudbury ON	$10.00
Anna Hrycyk, Hamilton ON	$10.00
Anna Zuzak, Edmonton AB	$10.00
Martha Kostenko, Edmonton AB	$10.00
Carol Hrycay, Windsor ON	$10.00
Nellie Marchuk, Chilliwack BC	$10.00
Luba Fedorkiw, Edmonton AB	$10.00
Olga Kowbel-Karmanin, Toronto ON	$10.00
Sophie Ostrowski, Creighton SK	$10.00
Anne Kuryliw, Toronto ON	$5.00
M. Woron, Calgary AB	$5.00
Stephania Kulba, Montreal PQ	$5.00
Nellie Dmytrenko, Shoal Lake MB	$5.00
Olga Regush, Montreal PQ	$5.00
Mabel Gonta, Oshawa ON	$5.00
Mary Storozuk, Thunder Bay ON	$5.00
Natalia Maday, Montreal PQ	$5.00

На задній обкладинці: Студенти, вчителі і дирекція Української Школи та Курсів Українознавства при Катедрі Св. Володимира в Торонто, Онтаріо.

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO
Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

MRS MARY MANUCK
203B-13344-102A AVE
SURREY BC
V3T 5J7 1-Jan-2000

Українська Школа й Курси Українознавства при
Катедрі св. Володимира, Торонто, Онтаріо

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE, UWAC

202-456 Main Street, Winnipeg MB R3B 1B6 / Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882

РІЗНІ ВИДАННЯ / ЛІТЕРАТУРА

Ukrainian Ebroidery Designs & Stitches.....$10.00
Ukrainian Canadiana.....$10.00
Ukrainian Daughter's
Cook Book (Regina SK).....$12.00
Green Grove Ukr. Orthodox
Summer Camp Cookbook.....$12.00
Heavenly Cookbook UWAC Lesia Ukrainka Br.
St. Catharines ON Cookbook..... $12.00
Country Cooking UWAC Daughters of
Ukraine Br., Roblin MB Cookbook $12.00
Lenten Cookbook $12.00
Півстоліття на громадській ниві.
Н. Когуська (bilingual) $18.00
Видатні Жінки України.
Н. Полонська-Василенко $5.00
Нариси з історії української
культури, 3 томи (bilingual) $10.00
Чверть століття Союзу Українок
Канади, Н. Когуська $2.00
На крилах пісень, пісні з нотами,
слова Лесі Українки $5.00
Збірник з нагоди 100 річ
народження Лесі Українки $8.00
The Spirit of the Times $16.00
Свята Православної Церкви
Прот І. Стус (bilingual) $5.00
My Icon Book $20.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Духовні пісні для дітей і молоді $5.00
Релігійні піснінедільних і
рідних шкіл, о. В. Слюзар $2.00
Наша Віра - Our Faith, 1, 2 & 3.....$8.00

ІНШІ

Христос Воскрес - Easter, F. Pelech $2.00
Статут Союзу Українок Канади
UWAC Constitution $3.00
Обов'язки референток СУК
Duties of Convenors of UWAC $2.00
Громоти почесні/ Honourary Certificates $1.75
UWAC Hymn (cassette) $8.00
Kurelek Hasty Notes with envelopes (8/pkg).....$6.00
Set of 30 Pysanka cards $8.00
Silver spoons with Smolosky insignia.....$5.00
Membership pins. Smoloskyp $10.00
Serviettes with Smoloskyp insignia(100/pkg) $13.00
Рукавичка/The Mitten Interactive CD-ROM ..$39.95

Note: Postage, handling and 7% GST extra